

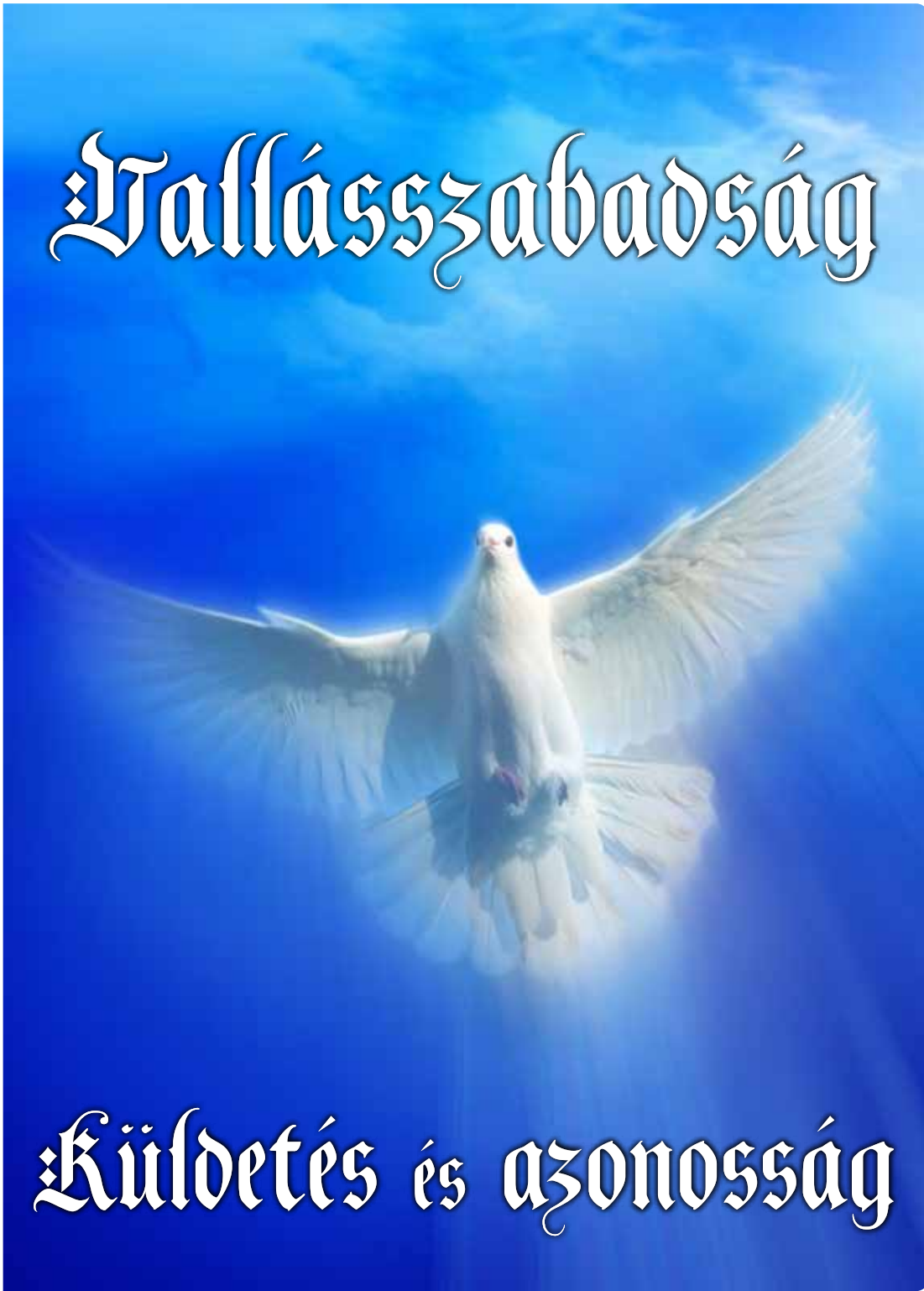
Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVELETÉT VÁRÓKNAK

Vallásszabadság

Küldetés és azonosság

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

7

3 A Profétaság Lelke

Dwain Esmond
Fuss, hogy nyerj!

7 ASUP – szabadság utáni vágy

Adalbert Ghejan
Örömmorzsák

9 ATI Cernica

George Şchiopu
Olvassuk az [ő] cselekedeteiket!

12 AMICUS

Beniamin Sîsu
Légy AMiCUS

14 Az adventista non-profit szervezetek listája

16 Történelmünkől származó leckék

Beniamin Roşca
Vértanúk ideje

9

17 Infó

Nyugovóra tért

18 A Hetednap Adventista Egyház üdülőházai

19 Teológia

Daniel Olariu
Az apokaliptikus próféciák eredete (I):
Jóel apokalipszise

23 Vallásszabadság

Dragoş Muşat
A vallásszabadság hete:
küldetés és azonosság

29 Ismerjük meg adventista családunkat

110 éves advent közösség
Vajdakamaráson
Kajmán-szigetek

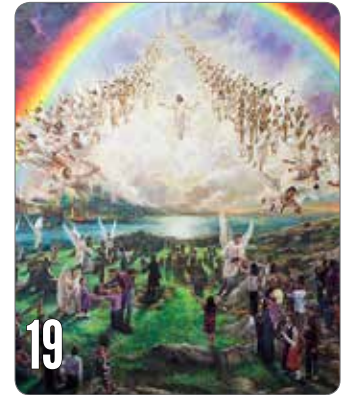
12

30 Gyermekek oldala

Alina Chirileanu
A kihívás folytatódik!

31 Szívtől szívnek

Szász Ernő
Pünkösd: átkelés
a Jabbok-folyón

19

Világszinten aggasztó a vallási alapú erőszak és háború, ami óhatatlanul oda fog vezetni, hogy nemzetközileg is korlátozni fogják a vallásszabadságot.

23

2017. április. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huţanu; Tanácsadók Ştefan Tomoiagă, Aurel Neaţu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Paşca, Georgel Pirlitu, Szász Ernő; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoş Muşat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztette Barabás Andrea; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0740-100 015; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Şos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

FUSS, HOGY NYERJ!

Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre eltételezt nekem az igazság koronája, melyet megád nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését” (2Tim 4: 7-8).

Bevezető

A Jézus Krisztus második eljövételére való személyes felkészülés képezi Ellen G. White írásainak központi témáját. Egy író a következőket jegyezte föl: „Ellen White életét Krisztus eljövetele közelségének valósága uralta, és befolyásolta írói munkásságát. Krisztus visszajövetelére úgy tekint, mint az üdvösség csúcspontjára, amely jelzi majd a jó és gonosz között dúló nagy küzdelem végének az eljöttét, mint Isten szeretetének legmagasztosabb kifejezését, mint a három angyal üzenetének célját, mint ösztönzést az örök életre, és arra, hogy a legrövidebb időn belül sürgősen hirdetni kell az evangéliumot az egész világon.”¹

Elég csupán megfigyelni a világunkban zajló eseményeket, és megállapíthatjuk, hogy Jézus második eljövetele a küszöbön van. A jövődölések olyan gyorsan teljesednek, ahogyan még sosem a föld történelme során. Eme valósággal szembe-sülve (a keresztény futás elkerülhetetlen befejező-dése előtt) milyen embereknek kellene lennünk? Pál apostol tapasztalata és tanácsai bölcs választ nyújtanak a felkészülésünkkel és a Jézus közeli eljövételével kapcsolatos kérdéseinkre. Mielőtt azonban meghallgatnánk Pál tanácsait, engedjék meg, hogy egy különleges atlétáról meséljek.

„Tökéletes ember” – ezzel a megnevezéssel illette a WIRED.com 2007 januárjában megjelent cikke Dean Karnazest.² Talán a legtöbbszörnek Dean Karnazes neve nem sokat mond, ám azon kevesek számára, akik részt vesznek az ultramaraton versenyeken, ő egy többezres hódolótáborral rendelkező hős. És hogyan jutott ide? Erre a lehető legegyszerűbb a válasz: futott, futott és megállás nélkül futott.

Karnazes már fiatal korában feszegette a korlátait. Például, 12 éves korában gyalog járt be egy hatalmas kanyont, egyik végétől a másikig – vagyis 29 km-es távot. Ám nem ezért a különleges teljesítményért kedvelik őt az ultramaratonok megszállottjai, hanem azért, mert hihetetlen távokat képes futni.

Az ultramaratonon résztvevő atléták általában legfeljebb 42 kilométert tesznek meg. Ezzel szemben Karnazes egyszer 560 kilométeres távot teljesített 80 óra és 44 perc alatt, alvás nélkül. Ő volt az, aki tizenegyszer teljesítette sikerrel egymagában a „staféta” versenyt. Pedig a 320,3 km-es táv tulajdonképpen csapatverseny. Ám még így sem a fenti fegyvertényei miatt lett világhírű, hanem azért, mert 2006-ban megnyerte az Endurance 50 versenyt. Ez az ultramaratonista 50 nap alatt 50 maratonit távot teljesített.

Mindannyian futunk

Közülünk a legtöbben „átlagemberek” vagyunk, és legalább még egy maratonon sem fogunk valaha rajthoz állni, hát még egy ultramaratonon! Mindezek mellett el kell ismernünk, hogy minden ember egy futóversenyen vesz részt. Nem dönthetünk arra vonatkozóan, hogy részt veszünk-e vagy sem, csak kizárólag afelől dönthetünk, hogy *miként* futunk.

Ha egyáltalán létezett olyan bibliai személyiség, aki képes megérteni egy ultramaratonista atléta gondolkodásmódját, akkor az valószínűleg Pál apostol. Az első században Kis-Ázsia lakóinak volt némi elképzelése arról, hogy mit is jelent a hosszútávúfutás. Akkoriban már megrendezték az Olimpiai Játékokat és az Iztmusi Játékokat. Ez utóbbiak az ókori Korinthusban zajlottak az Olimpiai Játékok előtti és utáni évben. A korinthusi hívők kedvelték az atlétikát, és nem volt idegen számukra a gyors, erős és kiváló erőnléttel rendelkező futók látványa – Pál is erről írt. Megtett mindent, hogy a „nyelvükön beszéljen”, és Isten iránti hűségre bátorítsa őket, ezért a keresztény lelki életét futáshoz hasonlította. Arra bátorította az akkori hívőket, hogy fussanak, ha győzni akarnak. S ha ma élne, ugyanezt tenné.

„Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatúrtató” (1Kor 9:25) – írta az apostol azokra a sportolókra utalva, akiket a korinthusiak valószínűleg naponta láttak a városukban. „Azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant” – tette hozzá. A hívőknek tudniuk kell, hogy milyen módszerrel kell fussanak az életben, hogy annak örök következményei legyenek. Pál beszél nekik a szaladási „technikákról” is: „Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki

**ÚTON A
MENNY FELE
DWIN
ESMOND**

**PÁL TEKINTETÉT
ÁLLANDÓAN
A KITÜZÖTT CÉLRA
IRÁNYÍTOTTA.
SZAVAIT, SZOKÁSAIT,
SZENVEDÉLYEIT
– MINDENT ISTEN
LELKÉNEK URALMA
ALÁ HELYEZETT.**

HOSSZÚ SZOLGÁLATÁNAK ÉVEI ALATT PÁL SOHASEM INGOTT MEG; HÚSÉGES MARADT ÜDVÖZÍTŐJÉHEZ. BÁRHOL VOLT IS – AKÁR SÖTÉT LELKŰ FARIZEUSOK, VAGY RÓMAI HATALMASSÁGOK ELŐTT; AKÁR A LISZTRAI DÜHÖNGŐ CSŐCSELÉK, VAGY A MACEDÓNIAI BÖRTÖN BŰNÖSEI KÖZÖTT; AKÁR A MEGRÉMÜLT HAJÓSOKKAL ÉRVELT A ZÁTONYRA FUTOTT HAJÓN, AVAGY MINDENKITŐL ELHAGYATVA, KIHALLGATÁSON NÉRŐ ELŐTT – SOHASEM SZÉGYELLTE AZT AZ ÜGYET, AMELYET KÉPVISELT.

nem levegőt vagdos” (26. v.). Megfigyelhető, hogy Pál futása közben nem bízta magát a véletlenre, és nem úgy szalad, mintha nem tudná, hogy egy versenyfutáson vesz részt. Neki pontos céljai vannak. És edz is a győzelem érdekében! Mintha azt mondaná: „Ezt a versenyt érdemes megnyerni!”

Az apostol az évek során magáévá tette ezt az ösztönzést, és használta is a keresztényi életre vonatkozó utalásaiban. A versenyek szókincsét például átveszi a Timóteushoz, lelki fiához intézett búcsúlevelében. A római börtönben volt, halálos ítélet lebegett a feje fölött, és tudta, hogy a verseny végéig már nincs sok hátra. Semmi sem segít jobban összpontosítani, mint a halál közelségének tudata. És bár magányos volt (2Tim 4:9-22), úgy tűnik, a halál kihagyott fogai fölé tudott emelkedni. „Mert én immár megáldoztatam, és az én elköltözésem ideje beállott” (2Tim 4:6) – szól valomása Timóteushoz, mellyel szeretné arra készíteni őt, hogy igyekezzen Rómába utazni.

Pál már évek óta futja ezt a versenyt, és azt szeretné, Timóteus szerezzen tudomást arról, hogy meg is nyerte azt Isten ereje segítségével! Ifjú barátjának nagy elégtételt jelentő három megvalósításáról beszél:

1. Ama nemes harcot megharcoltam! (2Tim 4:7)

Pál a nemes harc mellett döntött. Ezen első nyilatkozata egyáltalán nem értéktelen. Mi emberek számos „harcot” vállalunk föl. Nagyon sok férfi és nő szedi össze kevéske erejét, hogy a szakmai siker ranglétráján fölfelé törjön. Megpróbálnak „helyzetbe” kerülni ügyességük, végzettségük, született tehetségük és képességeik segítségével. Ezért harcolnak ők. Mások inkább a korlátlan gyönyörökért – ötcsillagos vakációk, szerelmi hódítások, ételkülönlegességek stb. – harcolnak. Ezekért harcolnak ők!

Az ilyen és több ezer ehhez hasonló harcra vonatkozóan mondja Pál a következőket: „Én nem csak a nemes harcot harcoltam meg, hanem a nemes harcot választottam!” Ellen G. White írta az alábbiakat Pál keresztény küzdelméről: „Hosszú szolgálatának évei alatt Pál sohasem ingott meg; húséges maradt Üdvözítőjéhez. Bárhol volt is – akár sötét lelkű farizeusok, vagy római hatalmasságok előtt; akár a lisztrai dühöngő csőcselék, vagy a macedóniai börtön bűnősei között; akár a megrémült hajósokkal érvelt a zátonyra futott hajón, avagy mindenkitől elhagyatva, kihallgatáson Nérő előtt – sohasem szégyellte azt az ügyet, amelyet képviselt.”³

A huszonegyedik század keresztényeinek nem volna szabad figyelmen kívül hagyniuk azt a tényt, hogy ez a harc mély nyomot hagyott az apostol

lelkében. Ellen White írta: „Pál meg volt győződve arról, hogy a gonosz ellen vívott küzdelme egészen élete végéig tart. Állandóan szükségét érezte, hogy gondosan ügyeljen magára, nehogy földi vágyak elnyomják lelki buzgalmát. Minden erejével folyton küzdött természetes hajlamai ellen. Amellett tekintetét állandóan a kitzűzött célra irányította, melyet igyekezett el is érni, az Isten törvénye iránti alázatos engedelmesség által. Szavait, szokásait, szenvedélyeit – mindent Isten Lelkének uralma alá helyezett.”⁴ Nem hagyta abba az evangélium prédikálását, és nem is bújt ki ezen felelősség alól.

Így érkeztünk el a Pál apostol által említett második megvalósításhoz:

2. Futásomat elvégeztem! (2Tim 4:7)

Minden bizonnyal befolyásolni fog bennünket a futás, ám Isten segítségével erőnlétben fogjuk tudni bevégezni azt!

Amikor megkérdezték Pált, hogy mivel tudja bizonyítani, hogy ő Krisztus apostola, a következőképpen válaszolt: „A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. Háromszor megostoroztak, egyszer megkövezték, háromszor hajótörést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöttem; gyakorta való utazásban, veszedelemben folyó vizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak közt; fáradságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való böjtölésben, hidegben és meztelenségben” (2Kor 11:24-27).

Miért nem adta fel? Azért, mert be akarta fejezni a versenyt! Győzni akart! Íme, az Úr szolgálóleányának egy csodálatos gondolata: „Pál ugyanezt a szilárd célkitűzést szerette volna látni a korinthusi hívők életében, hogy elnyerjék az örök élet koronáját. Tudta, hogy ha el akarják érni a Krisztus által számukra kitűzött eszményt, élethosszig tartó küzdelem áll előttük, amely alól nincs felmentés. Kérte őket tehát, hogy szabályszerűen küzdjenek és igyekezzenek napról napra megszentelődni és az erkölcsi tökéletességért harcolni. Felhívta őket egyszersmind, hogy vessenek el minden terhet és törekedjenek a tökéletességre a Krisztus Jézusban.”⁵

Az apostol tudta, hogy a keresztény futóverseny díja sokkal nagyobb és értékesebb kora bármely babérkoszorújánál. Ellen White írja a következőket: „Az egykori versenyek résztvevői, minden önmegtartóztatásuk és önmegtartóztatásuk mellett, még nem is lehettek biztosak győzelmük-

ben. »Nem tudjátok-é« – kérdezte Pál –, »hogyan akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat?« Bármennyire buzgón és komolyan fáradozott is valamennyi versenyző, a díjat mégis csak egy kaphatta meg. Csak egyetlen kéz nyúlhatott a sóvárgott babérokoszorú után. (...) A keresztényi élet harcában ez nem fordulhat elő. A verseny végén senkit sem érhet kudarc, aki a követelményeknek mindenben megfelel.”⁶

Fontos tehát megértenünk, hogy ez a szaladás nem lesz könnyű. Nem a leggyorsabbak vagy a legerősebbek győznek, hanem azok, akik átlélik a célvonalat (Préd 9:13). És olyan nem fogja átlépní a célvonalat, akit nem ért bántás, seb, akinek nem hagyott nyomot lelkében a harc (2Tim 3:12). Jézus Krisztus követőinek készen kell lenniük a nyár hevében (üldözésben) és a zimankós télben (magányban) is a futásra! Semmiért sem szabad abba hagynunk a futást!

Pál apostol első két megvalósítása, a nemes harc vállalása és a futás bevégzése még több értelmet nyer a harmadik megvalósítás fényében, amelyre vonatkozóan megjegyzi:

3. A hitet megtartottam. (2Tim 4:7)

A hitet úgy lehet megtartani, hogy megosztjuk másokkal.

Amikor elfogadta az elhívást, hogy kortársival megossza az üdvösség jó hírét, Pál tudatában volt annak, hogy harc vár rá. Ő maga vallja, hogy nem szégyellte Krisztus evangéliumát (lásd Róm 1:16). Am bátorsága közvetlen ellenszegülést eredményezett az Ördöggel. Csak hogy semmi sem tudta arra készíteni, hogy lemondjon a hitről vagy küldetéséről. »Kereszténységének egyetlen nagy célja volt: hogy mindenkor Neki szolgáljon, kinek Nevét egykor ugyan megvetette. E célja elérésétől sem ellenállás, sem üldöztetés eltántorítani többé sohasem tudta. Hite, mely a gyakorlatban megerősödött és áldozat által megtisztult, tartotta fenn és erősítette meg.”⁷ Pál apostol eltökölte, hogy megtartja a hitet és megosztja másokkal is.

Személyesen fogadta el az evangélium hozzá intézett felhívását. Erre utaló ékes példa az, amikor Silással, valamint az ifjú és tapasztalatlan Timóteussal együtt utazott Ázsiába az evangéliumot hirdetni. A Bibliában azt olvassuk, hogy „eltiltatának a Szent Lélektől, hogy az igét Ázsiában hirdessék” (Csel 16:6). Az események azonban csodálatos fordulatot vettek. Éjjeli látomásban egy macedóniai férfi a következő kéréssel fordul Pálhoz: „Jer által Macedóniába, és légy segítségül nekünk!” (9. v). Azt írja, hogy másnap „azonnal

igyekeznék elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliumot” (10. v).

Az apostol teljesen odaszentelte szívét az Úrnak, s amelyik pillanatban látomásában felhívást kapott arra vonatkozóan, hogy utazzon Macedóniába, azonnal kötelességként fogta fel azt, és kérés nélkül engedelmeskedett. És nem háritotta társaira sem ezt a felelősséget. Különben mindannyian vállalták, hogy elutaznak Macedóniába tanítványokká tenni az embereket. A hívás személyes jellegű volt. És a hit megtartásához hozzátartozik a hit személyes megosztása, isteni elhívásának vállalása is.

Ellen G. White is személyesen tapasztalta meg, mit jelent megtartani és megosztani a hitet. Amikor az egyház felkérte, hogy utazzon Ausztráliába az ottani mű alapjainak lefektetése érdekében, O. A. Olsenhez, az akkori Generál Konferencia elnökéhez intézett levelében a következőket nyilatkozta: „Ezt az akciót nem az Úr tervezte. Még a legkisebb világhírességet sem kaptam arra vonatkozóan, hogy hagyjam el Amerikát.”⁸ S bár nem volt nyugodt, 64 évesen mégis elutazott a 37 éves William fia kíséretében munkát végezni az idegen országban. Érkezése után súlyosan megbetegedett. Tizenegy hónapon át küzdött lázas maláriával és reumás gyulladással. „Ez idő alatt az általa valaha átélt legkínzóbb fájdalmakat kellett elszenvednie, ám kijelentette, hogy mégis a szenvedés volt a »jobb rész«.”⁹

Milyen jobb rész lehet egy ilyen szenvedésben? „Üdvözítőmet még közelebb éreztem magamhoz. Szívemben éreztem szent jelenlétét, és hálás voltam. A szenvedés hónapjai voltak életem legboldogabbjai, mivel Üdvözítőm volt mellettem.”¹⁰

Munkásságának ezen kellemetlen alakulása nem tántorította el. Kitartó munkát végzett Ausztráliában és Új-Zélandon, és máig érezhető hozzájárulása az oktatásban és az egészségügyben. Ezek ismerték meg Krisztust, és kaptak képzést a szolgálatra ezeken a területeken annak eredményeképpen, hogy kész volt önfeláldozó munkát végezni az evangélium hirdetésének javára.

Ha mi is szeretnénk megtartani a hitet, szükséges személyesen részt vállalnunk mások megmentésének a munkájában. Az Úr szolgálólánya írja *Az evangélium szolgálói* című könyvben: „Ha a személyes munkát elhanyagolják, akkor sok értékes alkalom megy veszendőbe, amelyeket – ha helyesen használták volna fel – határozottan a munka előmozdítására lehetett volna használni.”¹¹ Továbbá, az 1897-es évben a következő-

FONTOS TEHÁT MEGÉRTENÜNK, HOGY EZ A SZALADÁS NEM LESZ KÖNNYŰ. NEM A LEGGYORSABB VAGY A LEGERŐSEBBEK GYŐZNEK, HANEM AZOK, AKIK ÁTLÉPIK A CÉLVONALAT. ÉS OLYAN NEM FOGJA ÁTLÉPNI A CÉLVONALAT, AKIT NEM ÉRT BÁNTÁS, SEB, AKINEK NEM HAGYOTT NYOMOT LELKÉBEN A HARC. JÉZUS KRISZTUS KÖVETŐINEK KÉSEN KELL LENNIÜK A NYÁR HEVÉBEN (ÜLDÖZÉSSEN) ÉS A ZIMANKÓS TÉLBN (MAGÁNYBAN) IS A FUTÁSRA! SEMMIÉRT SEM SZABAD ABBAHAGYNUK A FUTÁST!

ket írta: „Ha felére csökkentenék a prédikálásra szánt időt, és kétszeresére növelnék a lelkekért folytatott, és a gyülekezetben a személyes munkára szánt időt, akkor meglepő eredményeket érhetnénk el.”¹²

A halál küszöbén Pál apostol tisztánlátással elemezte a múltat, és meg volt győződve arról, hogy megtartotta a hitet (2Tim 4:7). Elfogadta a hitet, átültette azt az életébe, megosztotta másokkal és harcolt érte. Talán ezért volt képes ilyen meggyőződéssel kijelenteni: „Végezetre eltetett nékem az igazság koronája, melyet megad nékem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nékem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését” (2Tim 4:8). Az élet eme ultramaratonista atlétája képes volt kijelenteni: „Győztem! Elértem a célt!” Szeretnél te is ilyen tapasztalatot szerezni?

Dean Karnazes, az *Ultramarathon Man: Confessions of an All-Night Runner* [Az ultramaratonista: Egy éjszakai atléta vallomásai] című könyvében a következőket írja: „Azért futok, mert azt remélem, hogy hosszú idő múltán, amikor már a lábnyomaim is eltűnnek, legalább néhány ember készletét érez majd, hogy visszautasítsa a könnyű életet és lépést lépés után megtéve induljon útnak, és eljusson a meggyőződésre, ami az enyém is: azért futok, mert így oda jutok, ahová jutni akarok.”¹³

A futással „oda jutok, ahová jutni akarok” – írja. Kijelentése egy kérdést vet fel: Futásunk oda vezet, ahová jutni szeretnénk, vagyis a mennybe, vagy egészen máshová?

Ellen White magyarázattal szolgál: „Az apostol intette a korinthusiakat: »Azért aki hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.« Ha dicsekvővé és önहितűvé válnak, ha elhanyagolják az imát, az éber örködést, súlyos bűnökbe esnek és kihívják magukra Isten haragját. Pálnak azonban nem az volt a szándéka, hogy ezáltal csüggedés és félelem vegyen erőt rajtuk. Ezért arról biztosította őket: »Hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.« Pál bensőségesen kérte a testvéreket, kérdezzék meg önmagukat, milyen benyomást tesznek szavaik és cselekedeteik másokra. Ne tegyenek semmit – bármily ártatlan legyen is –, ami a bálványimádás helyeslésének látogatást kelthetné, avagy sérthetné azok érzelmeit, akik még gyengék a hitben. »Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek is, mindent az Isten dicsőségére míveljétek. Meg ne botránkoztatok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét.«¹⁴

Pál apostol tudta, hogy az élet versenyfutásában a keresztényeket szemmel tartják. Tudta, hogy a nézők és a többi versenyző is figyelni minden egyes futó odaadását és „technikáját”. A keresztény futókat szemmel tartják a föld lakói, de a láthatatlan égi lények is. Pál a Zsid 12:1 versében fejezi ki ezt a gondolatot, és tanácsol arra nézve, hogyan kell futni, ha győzni akarunk: „Annak okáért mi is, kiket a bizonyosságoknak ilyen nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkönyékező bűnt, kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért.”

Megértetted, amit mondani akar? Félre kell tennünk minden akadályt és minden bűnt, bármit, ami akadályozna előrehaladásunkban, vagy idő előtt kiapasztaná erőforrásainkat. Arra hívattunk, hogy Istennek ajánljuk fel legjobb erőnket, s ennek érdekében meg kell szabadulnunk mindentől, ami nem Tőle származik. Csak egy módja van úgy futni, hogy azzal oda jussunk ahová szeretnénk: teljesen Istennek szentelni magunkat, és türelemmel megfutni az előttünk álló küzdőtér. S akkor majd Pálhoz hasonlóan megvallhassuk, hogy vár ránk az „igazság koronája”, amelyet ama napon az Úr, az igaz Bíró nyújt majd át nekünk.

Folytassuk futásunkat Jézus visszajöveteléig, hogy közösségünk sose szakadjon meg azzal, Aki vállatva szalad mellettünk! ■

Dwain N. Esmond, társigazgató, Ellen G. White Estate, Inc.

- George R. Knight, *Meeting Ellen White* (Hagerstown: Review and Herald Publishing Association, 2001), 109–127. o (adaptáció)
- Joshua Davis, „The Perfect Human”, *Wired*, 2007. Január 1. <http://www.wired.com/2007/01/ultraman/>
- Ellen G. White, *Apostolok története*, 500. o.
- Ellen G. White, *Apostolok története*, 314. o.
- Ellen G. White, *Apostolok története*, 315. o.
- Ellen G. White, *Apostolok története*, 313. o.
- Ellen G. White, *Apostolok története*, 500. o.
- Ellen G. White O. A. Olsenhez intézett levele, 127. Levél, 1896.
- Jerry Moon és Denis Kaiser, „For Jesus and Scripture”, forrás: *The Ellen G. White Encyclopedia*, Denis Fortin és Jerry Moon szerkesztésében (Hagerstown: Review and Herald Publishing Association, 2013), 63. o.
- Jerry Moon és Denis Kaiser, „For Jesus and Scripture”, forrás: *The Ellen G. White Encyclopedia*, Denis Fortin és Jerry Moon szerkesztésében (Hagerstown: Review and Herald Publishing Association, 2013), 64. o.
- Ellen G. White, *Az evangélium szolgálói*, 364. o.
- Manuscript 139, 1897, 8. o.
- Dean Karnazes, *Ultramarathon Man: Confessions of an All-Night Runner* (New York: TarcherPerigee, 2006).
- Ellen G. White, *Apostolok története*, 316. o.

ÖRÖMMORZSÁK

Adalbert Ghejan: *Ionuț Furnică úr, örülök, hogy találkozhattam önnel, és köszönöm, hogy kész megosztani velünk a tapasztalatát!*

Ionuț Furnică: Én is örvendek a lehetőségnek, és tisztelettel köszöntöm az olvasókat!

A.G.: Szeretném megismerni önt. Meséljen magáról!

I.F.: Nehéz életem volt, csak örömmorzsákból részesültem. Származásilag nem tartozom sem a felsőbb-, sem a középosztálybeli társadalmi réteghez. Bukarest mellett születtem és nőttem fel. Hétéves koromig szép volt az élet. Aztán minden megváltozott. Édesanyám újraraházasodott, és miután teherbe esett, a mostohaapám inni kezdett, és többé nem tudta abba hagyni. Egyre gyakrabban vert meg. Még ha nem is volt oka rá. A házrabszolgája lettem. Amikor édesanyám a kórházban volt, apám durván bántalmazott. Egy széles bőrszíjjal vert... A verések azonban akkor sem maradtak el, amikor édesanyám hazatért, s ha próbált beszélni a férjével, még őt is bántalmazta.

A.G.: Mihez kezdett?

I.F.: Féltem, ezért a szomszédoknál aludtam. Gyakran menekültem a rokonokhoz az ismétlődő verések elől. Felfedeztem, hogy az otthonomon kívül létezik egy másik élet, ahol azt tehetek, amit akarok, és ahol nem vernek meg. Édesanyám azt hitte, az iskolába járok. Hat hónap telt el, míg rájött, hogy nem jutok el az iskoláig. Kimentem a parkba, és ott írtam meg a leckéimet. Hazudtam neki.

A.G.: Az idő teltével semmi sem változott?

I.F.: Nem! Úgy éreztem, otthon nem szeretnek. Láttam, hogy anyám teljesen erőtlen. Amikor apám ivott, akkor valóságos szörnyeteggé vált. A szó szoros értelmében megszámozta a falatokat, amiket megettem. Egyre ritkábban jártam haza. Elkerültem az Északi pályaudvarra. Az a hely hemzsegett a zsebtolvajoktól. Én, a szőke fiú hozzájuk verődtem, velük éltem. A szabad ég alatt, a parkban, a padon laktam. Télen pedig valamelyik tömbház lépcsőházába húzódtam be.

A.G.: Jobb volt az utcán, mint otthon?

I.F.: Igen, megkedveltem az utcát, mert ott mindent szabad volt. Idővel kezdtem a zsebtolvajokkal járni a vonatokat. Jól mentek a dolgok, mivel senki sem gondolta, hogy egy ilyen szép gyerek ellophat egy táskát.

A.G.: Már nagyobb lett, nem térhetett haza?

I.F.: Időnkét hazalátogattam. De, mondok egy példát: gondoljon két ittas emberre – apámra és

az egyik unokatestvérére –, akik egy 9–10 éves gyereket arra kényszerítenek, hogy egész éjjel fekvőtámaszokat csináljon, miközben a gyerek remeg, egy széles szíjjal verik, majd télen kirakják a hidegbe. Nos, ez várt rám, valahányszor hazamentem. Most már érti?

A.G.: Folytatta a tanulást?

I.F.: Négy osztályt elvégeztem. Igaz, elég nehezen. Egyedül tanultam. Első osztályban csillagos első díjat nyertem. Az életem során azonban nagyon sokat olvastam.

A.G.: Hány éves korában ítélték el először?

I.F.: Tizenhét éves koromban ítélték el lopásért. Fővárosi előkelő boltokból loptam. Szinte mindenikben a Lipscani és a Victoria-út környékén. A bandánk 7–8 személyből állt. Egy idő után elkaptak. S habár 17 évesen én voltam a legfiatalabb, engem tartottak a bandavezérnek, pedig én erről mit sem tudtam. A 21. életévemet a Poarta Alba-i börtönben töltöttem be, mivel részt vettem egy verekezésben, mely során leszúrták egy jó barátomat, aki a karjaimban halt meg. Sokkolt az eset, s megfogalmazódott bennem a nagy kérdés: „Istenem, miért enged meg mindezt?”

A.G.: Milyen gondolatokkal szabadult a börtönből?

I.F.: Hát nem békés gondolatokkal, mivel rosszabb lettem, mint amikor bevittek. Huszonkét évesen szabadultam, és visszatértem az utcára. Eközben a szüleim elváltak. Édesanyám azt mondta, hogy munka után kellene néznie. Szerettem őt, ezért meg is próbáltam elhelyezkedni. Az emberek azonban megvetnek, és a társadalom furcsán néz rád, ha már ültél börtönben – megtartja a távolságot.

A.G.: Mennyi idő telt el az újabb elítélésig?

I.F.: Nem sok. Egy kerek év. Újabb lopásért öt és fél évet kaptam.

A.G.: Hogyan tekintett a szabadulás napjára? Mivel már másodszor ült börtönben, és talán már érettebb is volt...

I.F.: Nem. Érettebb csak nemrég lettem. Én csak loptam, az emberek pedig megvetettek, vagy ha feketén dolgoztam, nem fizettek meg. Otthon az öcsémnek nem volt cipője, ezért nem járhattam iskolába. Tudtam, hogy a lopással gyorsan szerezhetek pénzt, és megoldhatom a problémát. Megoldásnak tűnt. Egy éjszaka alatt annyi pénzt

KEZDJ EL
ÉLNI
ADALBERT
GHEJAN

AZT SZERETNÉM,
HOGY A BÖRTÖNEN
LEVŐK IS MEG-
LÁSSÁK AZT, HOGY
LÉTEZIK EGY MÁS-
FÉLE ÉLET IS. ÉS NE
CSAK MEGLÁSSÁK,
HANEM KEZDJE-
NEK EL ÍGY ÉLNI.

CSAK ANNYIT
TUDOK, HOGY
VOLTAK ÉS VAN-
NAK EMBEREK,
AKIK MELLETTEM
ÁLLTAK, ÉS MEG-
MUTATTÁK, MIT
JELENT ISTEN
ÉS A BARÁTSÁG.
EZEK AZ EMBEREK
TÁMOGATTAK
ERKÖLCSILEG.
NAGYON SOKAT
JELENT, AMIKOR
BEJÖN HOZZÁD
VALAKI, ÉS AZT
MONDJA: „NE
HÁTRÁLJ MEG!
TARTS KI!”

szereztem, ami egy fél- vagy akár egyévi keresetem lehetett volna. Ez volt a megoldás. Senki sem kínált fel nekem esélyt, senki sem volt velem szemben tisztességes, nem volt valaki, aki ne gúnyoljon csak azért, mert olyan a múltam, amilyen. Az emberek megvetik és tévesen ítélik meg a börtönviseltek. Pedig mi is emberek vagyunk.

A.G.: *Jött még újabb ítélet?*

I.F.: Igen. Legutóbb 7 év 9 hónapot kaptam rablásért. Rablásra vetemedtem, és ha tükörbe nézek, nem ismerem magamra. Azzá váltam, amire sosem gondoltam volna. Úgy éreztem, hogy szörnyeteg lettem. Néha éjjel sírva ébredtem. Azon gondolkodtam, hogy juthattam ide? Mikor? Hogyan? Miért? És mi lesz még?

A.G.: *Életében először tett fel ilyen kérdéseket?*

I.F.: Őszintén szólva, igen. Keresni kezdtem a válaszokat és az életem értelmét ott a börtönben. Küzdelmes volt. Beismerem, még az életemnek is véget akartam vetni. Feladtam. Úgy éreztem, nincs tovább.

A.G.: *Mit tehet az ember a börtönben, hogy megtalálja élete értelmét?*

I.F.: Elgondolkodik, és próbálja megkeresni, hol a baj. Rájöttem, hogy az én esetemben a környezetem volt a baj. Ettől akartam megszabadulni, és kerestem a megoldást. Egyre többet olvastam. Elhatároztam, hogy megkockáztatom, és felkerek egy pszichológust. Egy kiváló hölgyre találtam, aki rámutatott, mennyire téves úton járok, és hogy Isten nélkül élek: „Neked már nincs Istened. Ezért tartod magad szörnyetegnek, és ezért tetted azt, amit tettél” – mondta.

A.G.: *Hogyan fogadta ezt a tanácsot?*

I.F.: Nem túl jól. Sírva fakadtam. Voltak éjszák, amikor sírtam, egyedül.

A.G.: *Milyen elhatározásra jutott?*

I.F.: Az adventistáktól kaptam egy Bibliát. Beismerem, az elsőt elszívtam cigarettaként. Aztán kezdtem olvasni, és fokozatosan fedeztem fel a válaszokat. Gondolkodtam: Járjam ezt az utat, vagy térjek vissza oda, ahonnan jöttem? Sokan

ítélkeztek fölöttem, átkozódtak, és gyenge embernek tartottak. A börtönben a gonosz az úr, és az Ördög ott van otthon. Ellenben nem ilyen volt az, amit olvastam. Az Istenről alkotott felfogásom megváltoztatása tűnt a legnehezebbnek. Mivel addigi életemben azt gondoltam, hogy Isten kegyetlen és közömbös. És most, annyi idő után azt mondd nekem, hogy Te a szeretet vagy... Hagyjál! Olvastam, és több felekezet előadására

elmentem, ám leginkább az adventistáknál szerettem időzni, mivel megértettem egy dolgot: „Fogadd el ezt a Könyvet, és meglátod, milyen is az Isten.” Amikor egyre közelebb kerülsz Istenhez, megváltoztatod az életedet, mert szeretnél olyan lenni, mint Ő, és ilyenkor rádöbbsz, hogy az életednek van egy másik értelme.

Nem törődtem a többiekkel. Csak annyit tudok, hogy voltak és vannak emberek, akik mellett álltak, és megmutatták, mit jelent Isten és a barátság. Megemlítem Petre Teofil és Sorin Goleanu lelkészeket, valamint Nicoleta Nedelea testvérnőt, akik bejártak ide a börtönbe. Ezek az emberek támogattak erkölcsileg. Nagyon sokat jelent, amikor bejön hozzád valaki, és azt mondja: „Ne hátrálj meg! Tarts ki!” Voltak pillanataim, amikor nem is akartam kijönni a börtönből. Sátán tudja, hol bántson leginkább.

A.G.: *És szabad lett...*

I.F.: Igen, már fél éve járok a Grant Adventista Gyülekezetben a keresztelezők órájára. Betartottam a szavam, és folytatom az álmomat: minden szombaton a gyülekezetben szeretnék lenni. Én tudom, hogy mi van a szívemben és a lelkemben. Tudom, nem vagyok tökéletes, ám igyekszem. Isten és a Szentlélek munkálkodik. Továbbá szeretném megköszönni Denis Niculae úrnak, hogy felkínálta a lehetőséget, hogy munkába állhassak.

Jelenleg az édesanyámmal lakom. Ő is látja a változást. Régebben a nyelvemen, a fülemben és a szemöldökömön is volt fülbevaló, és szakadt farmerrel jártam. Most azonban érett, tisztességes ember lettem. Nincs annyi pénzem, mint amikor loptam. Ám tudom, hogy megbékültem önmagammal és Istennel. Azt szeretném, hogy a börtönben levők is meglássák azt, hogy létezik egy másféle élet is. És ne csak meglássák, hanem kezdjenek el így élni.

A.G.: *Köszönjük, hogy megosztotta velünk a tapasztalatát, és kívánjuk Isten áldásait az életére! ■*

Adalbert Ghejan, a Humanitárius Börtönszolgálat alelnöke

OLVASSUK AZ [Ő] CSELEKEDETEIKET!

És az Isten országának ez az evangélioma hirdettetik majd az egész világon...” (Mt 24:14). „Hanem vesztek erőt... és lesztek nékem tanúim... a földnek mind végső határáig” (ApCsel 1:8).

A jó hír, miszerint az ember megszabadulhat a bűn fogságából, el kell, hogy jusson minden emberi lényhez. Krisztus szent küldetést adott egyházának. A világszinten mért taglétszám növekedés sokakban azt a képzetet keltheti, hogy az egyház eddig nem tapasztalt módon végzi feladatát. Csakhogy, ha közel kétmilliárd ember egyáltalán nem hallotta Üdvözítőnk nevét, a népességnövekedés pedig legalább 55-szöröse az egyház növekedésének, akkor, hogyan fog befejeződni ez a munka? Mi a megoldás? Van-e olyan eszménykép, amelyre tekintenünk kellene? Talán egyetlen példa sem segít jobban megértenünk, hogy mit kell tennünk az Istentől kapott küldetéssel, mint az őskeresztény gyülekezet példája. Szükséges újra elolvasnunk az Apostolok cselekedetei könyvét, és fel kell tennünk néhány kérdést: Milyen volt kezdetben a kereszténység? Mi volt sikerének a titka? Milyen mértékben alkalmazhatjuk módszereit, hogy azzal siettethessük Üdvözítőnk visszajövetelét?

Személyesen próbáltam válaszolni ezekre a kérdésekre, és íme, mire jutottam: az első keresztények életében és tevékenységében valóságos volt Isten jelenléte. Csodálatos tapasztalatot éltek át. Lényegében, miután elolvastad az Apostolok cselekedetei könyvét, jó néhány szó rögződik az emlékezetedbe. Némelyikkel épp a szövegben találkoztl, mások pedig arra való, hogy kifejezzék a győzedelmes mozgalom egyes fogalmait: ima, egység, Szentlélek, angyalok, csapat, kiválóság, kegyesség, rend, kockázat, bátorság, álmok, látomások, felhívás, döntések stb.

Most pedig megpróbáljuk felfedezni, hogyan születtek meg e szavak a keresztény egyház első éveinek tapasztalatából, és hogy miként alkalmazhatjuk ezen utolsó időre, amiben élünk. Ilyen értelemben átvilágítjuk az őskeresztény gyülekezetben levő keresztényi lelkületet, és Isten utolsó időben élő egyházára vonatkozóan levonjuk a következtetéseket.

Az élő egyház lelki átvilágítása

Az Apostolok cselekedetei könyve alapján megvizsgáljuk azokat a tényezőket, amelyek el-

sődlegesek voltak az egyház létezésének kezdeti szakaszában. Nem az a célunk, hogy részletes képet alkossunk, viszont szeretnénk szétválasztani néhány sugarat, amelyek a helyi gyülekezetet sajtós stratégiák meghatározására készíthetjük.

1. Első a kereszténységben

Krisztus mennybemenetele után néhány nappal követői – mindannyian – „első” voltak! Hogyan? Nos, én nem sportvetélkedőre gondolok, hanem egy olyan lelki valóságra, amit meg kellene ismételni. Kezdetben „mindnyájan egyakarattal együtt valának” (ApCsel 2:1). Ez egy rövid szöveg, ám az erőteljes egységre vonatkozóan három utalást tartalmaz: *mindnyájan* ugyanazon a helyen voltak. Vagyis egyek voltak! Hogyan jutottak ide? Elsősorban úgy, hogy sajátos módon hittek a meghalt, feltámadt és mennybement Üdvözítőben (ApCsel 4:12). Számukra Krisztus volt az első, és íme, miért váltak ők egyé.

Továbbá „egy szívvel-lélekkel foglaltosak valának” az imádkozásban, hogy megkaphassák a Szentlelket annak érdekében, hogy hirdethessék az evangéliumot a föld végső határáig (ApCsel 1:8,14). Harmadsorban pedig azért voltak egyek, mert a következőképpen gondolkoztak: nem én, hanem a társam jobbnálam (Pál apostol is ezt jelentette ki leveleiben: Róm 15:1-5; Fil 2:1-8).

2. A természetes... természetfelettije

Az egyházat kezdetben az angyalok és a Szentlélek különleges munkája támogatta. A keresztények nem csak beszéltek az angyalokról, hanem beszéltek is velük (ApCsel 1:10-11; 5:19-20; 12:7-8). Az angyalok Isten embereinek a társai voltak, akikkel együtt dolgoztak az elveszettek megmentése érdekében. Segítséget nyújtottak a keresztényeknek, de nem végezték el helyettük a munkát. A legcsodálatosabb pedig az angyalok jelenlétén túl az volt, hogy a keresztények tényleg úgy néztek ki, mint az angyalok (ApCsel 6.15).

Az angyalok mellett a Szentléleknek központi szerepe volt a keresztény egyház életében és tevékenységében. Így kezdte küldetését a Szentlélek által az egyház egy különleges erővel (ApCsel 2),

**AZ ŐSKERESZTÉNY EGYHÁZ
GEORGE SCHIOPU**

AZ ELSŐ KERESZTÉNYEK ÉLETÉBEN ÉS TEVÉKENYSÉGÉBEN VALÓSÁGOS VOLT ISTEN JELENLÉTE. CSODÁLATOS TAPASZTALATOT ÉLTEK ÁT. TOVÁBBÁ „EGY SZÍVEL-LÉLEKKEL FOGLALTOSAK VALÁNAK” AZ IMÁDKOZÁSBAN, HOGY MEGKAPHASSÁK A SZENTLELKET ANNAK ÉRDEKÉBEN, HOGY HIRDETHESSÉK AZ EVANGÉLIUMOT A FÖLD VÉGSŐ HATÁRÁIG.

mivel Ő vezette az embereket az Ige meghallására és elfogadására. Továbbá, a Szentléleknek szerepe volt a látomásokban és álmokban is, amelyeket Jóel próféta jövendöléseinek teljesedéseként fogtak fel. A Szentlélek jelenléte újból és újból erőt és vezetést nyújtott a keresztény mozgalom számára (ApCsel 2:38; 5:3,9; 6:3,10; 8:29; 10:44-48; 13:52 stb.) Ennek alapján Isten egyháza a maga küldetésében egy erőteljes mennyei-emberi egységet képezett éppen úgy, ahogy az megmutatkozott Krisztus munkásságában is. Nem a keresztény egyedül, a maga erejéből, hanem maga Isten végezte a munkát, az ember csupán egy ügynök, egy megtért eszköz volt.

A KERESZTÉNYEK ÉLETE ERŐTELJESEN HORGONYZOTT KRISZTUSBAN. AZ ÜDVÖZÍTŐ SZÁMUKRA EGY VALÓSÁGOS SZEMÉLY VOLT, AKI MEGHALT ÉRETTÜK, ILLETVE AKI ÉRETTÜK ÉLT, ÉS AKIÉ MINDEN HATALOM MENNYEN ÉS FÖLDÖN. SŐT MI TÖBB, Ő NEMSOKÁRA ELJÖN, ÉS EZT FEJEZTE KI MÉG A KÖSZÖNÉSÜK IS: „MARANATHA!”

3. Inkább működőképes, mint hierarchikus vezetés

Minden kereszténynek volt küldetése. Kétségtelen, hogy amikor naponta ezrek tértek meg, akkor szükségessé vált a rend fenntartása. Ezért miközben egyesek prédikáltak, mások az újonnan megtértek emberi szükségletei érdekében szolgáltak, ám mindannyiukat ugyanaz a Szentlélek irányította (ApCsel 6:3-4; 13:2). Az Apostolok cselekedetei könyvében nem találunk utalást arra, hogy hatalmi viták merültek volna fel. Micsoda áldás, amikor megérted, hogy hol is a helyed Isten művében!

És mit mondhatnánk az őskeresztények VIP-jeiről? Nos, az előkelőségekkel inkább a börtönökben találkozhattunk, és nem show műsorokban, amelyek révén hírnevet szerezhettek volna maguknak. Péter vagy Pál bátorságáról volt ismert, mellyel kiállt Krisztusért, és még szenvedni

is kész volt Érette. Mindig készek voltak kockázatot vállalni Isten ügye érdekében (ApCsel 4; 5:17-42; 12; 13; 14 stb.). Továbbá, nem számított a magas beosztás, ők mindig csapatban dolgoztak. Egyszer megkérdeztem a gyülekezetünket meglátogató értelmiségi személyt, hogy olvasta-e a Bibliát, s amikor igennel válaszolt, újabb kérdést intéztem hozzá: „Melyik bibliai személyiség tetszett leginkább?” Azonnal válaszolt: „Pál!... Igazi nagy ember!” Pál valóban titán volt, ám mindezek mellett tudott csapatban dolgozni. Mindig a közelében volt Timóteus, Silás, Titus vagy Barnabás. Így tehát, sosem egyedül, hanem legalább ketten!

4. Ima és kegyesség

Az első keresztények általános magatartásának forrása Isten valóságos jelenléte volt. Miközben dicsőítették Istent (ApCsel 2:47), félelemmel tekintettek az Ő erőteljes munkájára (ApCsel 2:43). Valóban teljesedtek a zsoltáros szavai: „Szolgáljátok az Urat félelemmel, és örüljetek reszketéssel” (Zsolt 2:11). Vallási életük legfőbb tevékenysége az ima volt. Volt egy jól meghatározott, különleges imaidejük (ApCsel 3:1), ugyanakkor személyesen is szakítottak időt az imára (ApCsel 10:9), sőt mi több, következetesek voltak a csoportos imádkozásban (ApCsel 1:14; 2:1,42; 6:4 stb.).

5. Krisztus, a beteljesedett és a beteljesedésre váró reménység

Az Apostolok cselekedetei könyvében azt találjuk, hogy a keresztények élete erőteljesen horgonyzott Krisztusban, és szorosan kapcsolódott két közeli eseményhez: feltámadásához és visszajöveteléhez. Miközben Jézus feltámadása nem sokkal korábban történt meg, visszajövele minden bizonnyal be fog következni. A feltámadt és az eljövendő Krisztus adott erőt bizonságtévesüknek.

Az Üdvözítő számukra egy valóságos személy volt, aki meghalt érettük, illetve aki érettük élt, és aki minden hatalom mennyen és földön. Sőt mi több, Ő nemsokára eljön, és ezt fejezte ki még a köszönésük is: „Maranatha!” (1Kor 16:22). Amikor Krisztust hirdették, annyira lelkesek voltak, mivel tudták, hogy miben hisznek, és főleg, hogy Kiben, a hallgatóik pedig észrevették, hogy Jézussal járnak (ApCsel 4:13).

Lelki stratégia egy élő egyház számára

Megpróbáltuk röviden átvilágítani az őskeresztény egyházat. Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, be kell ismernünk, hogy sokat elvesztettünk abból a tapasztalatból, ami az eredeteknél

Ada Checheriřa gyerekek társaságában Camotes-szigetén (Fülöp-szigetek)

még létezett. S mivel közvetlenül azon idő előtt állunk, amikor a „Pünkösdi eseményei még nagyobb erővel fognak megisméltódni”, tanulnunk kell a kereszténység kezdeti időszakában élő testvéreinktől. Ennek értelmében gyertek, olvassuk újra az [ő] *Cselekedeteiket*, és éljük is át újra!

Misszióhírek Cernicáról

Az evangélium hirdetésében mindig is fontos szerepük volt az ifjaknak úgy az őskeresztény egyházban, mint az adventizmus történelmében. Misszióra való felkészítésük nagyban függ azoktól a lehetőségektől, amelyeket maga az egyház teremt meg számukra ilyen téren. Íme, néhány missziós tevékenység, amelyben az utóbbi időben részt vettek az Adventista Teológiai Intézet ifjai:

A már ismert projektek mellett, mint például a *Valdens diák* vagy *Vakációs bibliaiskola*, a 2016-os évben a pasztorál teológia II. éves hallgatói egy internetes missziós tervet keltettek életre *Értékek bárkája* elnevezéssel, melynek során hetente tettek közzé az interneten egy bibliai örök értékeket tartalmazó üzenetet.

Emellett, a 2016-os évben különböző külföldi evangelizációs kampányokon vettek részt:

Moldova Köztársaságban (Giurgiulești, Segarcea Deal, Văleni, Cișlița, valamint Cahul) a pasztorál-teológia négy IV. éves hallgatója vett részt a káplánnal együtt;

Fülöp-szigetek: három szigeten jártak segítséget nyújtva betegeknek, munkát végeztek a gyerekek körében, és hirdették az evangéliumot (12 diák, valamint a missziológiai tanár);

Kanada: a négy II. éves pasztorál-teológia tanhallgató a világ különböző tájairól származó ifjakkal együtt könyveket osztott az elvilágiasodott társadalomban élő embereknek;

Egyesült Államok: Ștefan Bărbuceanu mesteri fokozatos tanhallgató a kaliforniai Sacramento városában keresett meg embereket, akikkel együtt tanulmányozták a Szentírást.

A *Románia Krisztusért* elnevezésű kampány során a nyilvános evangelizációkon a pasztorál-teológia több mint 40 tanhallgatója vette ki részét a munkából. ■

George Șchiopu, az ATI Cernica káplánja

Gyerekek a Camotes-szigeten

Utazás csónakkal Camotes felé

Robert Matei, III. éves diák két jamaicai munkatársa társaságában

* Ellen G. White idézete – Francis D. Nichol, *The Seventy-day Adventist Bible Commentary* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 6. köt., 1980) 1055.

LÉGY AMICUS

A craiovai AMiCUS Egyetemista Egyesülethez közel 80 diák tartozik, zömmel orvostanhallgatók, azonban vannak közöttük jogot, matematikát, orvosi fizikát, filozófiát stb. tanuló ifjak is. Az Országos AMiCUS Szövetséghez tartozunk, a tevékenységeink, projektjeink során együtt dolgozunk az ország többi diákjával, hogy akadémiai körökben, tanárok és diáktársaink körében terjeszthessük a keresztény erkölcsi értéketeket.

Teljes mértékben tudatában vagyunk annak, hogy ezekben a történelmi pillanatokban minden eddiginél nagyobb szükség van hatékony tervekre és forradalmi ötletekre, hogy az emberek figyelmét az igazán fontos értékekre tereljük. Ennek érdekében a GPS-koordinátákat a következő célállomásra állítottuk: „Haza.” A fejlődés, a fogyasztás, a technológia és a létezési űr

uralta világban, ahol bármilyen igazságot, bármilyen abszolút értéket elutasítanak, nem könnyű leleményesen és hatékonyan navigálni az ár ellen, és vonzó alternatívát kínálni, olyat, amely számítson is társaink szemében. Az istentagadás és a nihilizmus felé forduló társadalomban, ahol még a szemmel látható valóságot is megkérdőjelezzük, s amely a kívánságok és a vágyak pillanatnyi kielégítéséhez vezet, s amelyet megfosztottak az erkölcsi értékektől és támpontoktól, az AMiCUS felvállalta, hogy új látásmódot kínál, amely

tartalmas, mélyen gyökerezik a valóságban és az Igazságban, egy olyan felfogást, amely érveket szolgál a világra és az életre vonatkozóan, értelmet és célállomást nyújt, és amely az emberek szívét Istenhez, Teremtőnkhez és Megváltónkhoz láncolja. A módszert épp a jelmondatunk tükrözi leginkább: „Gyere, legyünk barátok!”

Egy kedves tekintet, egy nyílt mosoly, egy jószágos, önzetlen gesztus, egy bátorító szó, egy szeretetteljes megszólítás, egy kedves ölelés, amit egy megfagyott szívnek fel lehet kínálni, egy tapintatosan szeretetbe csomagolt fájdalmas igazság jelenti az egészséges barátság néhány hozzávalóját, amelyek bárkinek a lelkéből eloszlatják az ólomnehéz felhőket. A barátság egyik legmélyebb meghatározása Dan Puric színművésztől származik: „Lényegében mi is a barátság, ha nem a lélek azon csodálatos előjoga, amelyben megpihenhet az igazság?” A barátság az igazságról és a szeretetről szól, ám maga is képes megteremtteni a megfelelő körülményeket ahhoz, hogy az igazság kife-

jezésre és elfogadásra kerüljön. Az AMiCUS képes barátságos, ifjú lelkülettel, szeretettel és önzetlen szolgálattal megnyitni a bezárt, eltorzult és csalódásoktól, valamint értelmetlen keresésektől megrokant szíveket.

E magas cél elérése érdekében felbecsülhetetlen értékkel bír az AMiCUS Kápolna, amelyet Craiován minden kedden az AMiCUS teremben 20 órai kezdettel tartunk. A lelki feltöltődés pillanataiban különböző témákat és az ifjú nemzedék sajátos kérdéseit tárgyaljuk meg, amely minden alkalommal falatozással és meleg tea elfogyasztásával zárul, s így kialakul az életre szóló barátságok megteremtésének természetes környezete.

Csütörtökönként két fontos projekt tárja ki kapuit – a kiskorúak börtönében levő fiatalokért végzett tevékenység, és a Május 1. lakónegyedben levő gondozásra elhelyezett gyerekekért és fiatalokért végzett munka. Élettanulások, iskolai meditációk, játék, zene, tapasztalatok tartoznak a csomaghoz úgy a megcélzott személyek, mint a résztvevő AMiCUS tagok számára.

A 2016-os év tavaszán, pontosabban márciusban és májusban a craiovai AMiCUS két terv kivitelezésén dolgozott partnerségben a fontosabb sajtószervekkel, a Kábítószer-ellenes Ügynökséggel, a Dolj megyei Egészségügyi Igazgatósággal, a Mall Electroputere bevásárlóközponttal, a polgármesteri hivattal stb. Az egyik ilyen projekt volt a március 8-án, a Nők Nemzetközi Napja alkalmából megszervezett „Oscar-anya”, mely során szerettük volna felhívni a figyelmet az édesanyák meghatározó szerepére a kicsinyek nevelésében. A másik projekt pedig „Menekülj a dohányzástól” elnevezés alatt zajlott, és május 31-én, a Nemzetközi Dohányzásellenes Nap alkalmával rendeztük meg a craiovai Ifjúsági Parkban. A polgárok figyelmét szerettük volna felhívni a dohányzás káros voltára, és az egészséges életmód fontosságára.

Szintén a 2016-os év tavaszán, egy Tin-Serv akció során tisztítottuk meg a Bucovăț-dombját, és az azonos nevű erdőt 50 diák részvételével. Az akció során több mint 300 zsák szemetet gyűjtöttünk össze.

A nyári szünidő vége felé pedig a craiovai Adventista Gyülekezet Ifjúsági Osztályával karöltve rendeztük meg a Vakációs bibliaiskolát Terpezița községben, ahová több mint 50 gyerek jött el. A program végén a szülők arra bátorítottak, hogy folytassuk ezeket a tevékenységeket, melyek által tartós befolyást gyakorolhatunk a kicsinyek életére.

A közelmúltban szerveztünk meg a megyei könyvtár keretén belül egy Ész-klubot, az olvasást kedvelők LikeBook-klubját.

Mindezek a Craiova városában működő AMiCUS tevékenységét tükrözik. Munkánk által szeretnénk felhívni a hatóságok és a város lakók figyelmét arra, hogy az embernek felmérhetetlen értéke van függetlenül attól, hogy milyen az anyagi helyzete, az életkora és kultúrája, s ezt az értéket az Úr Jézus Krisztus adja, valamint hogy az embertársak érdekében végzett áldozatkész szolgálat, együttérzés és jószág olyan értékek, amelyekre ennek a világnak égető szüksége van.

A melletted levők felé mutatott érdekek nélküli szereteted által lehetsz te is AMiCUS! Imáiddal támogasd az AMiCUS tevékenységét! ■

IRÁNYÍTSD ÉVES JÖVEDELEMADÓD 2%-ÁT NON-PROFIT SZERVEZETEK, ILLETVE A ROMÁNIAI HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ TÁMOGATÁSÁRA!

Az adó-kódexre vonatkozó 227/2015-ös törvény 79. cikkének 1. bekezdése szerint az adófizetők éves adójuk 2%-át non-profit szervezetek vagy egyházak támogatására fordíthatják.

Ennek érdekében a 230-as típusnyomtatványt kell kitölteni:

• **Letölthető az ANAF honlapjáról**

pdf formátumban a https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/230.html honlapról, majd kitölthető elektronikusán vagy kézírással.

• **Szükséges adatok:**

a. az adófizető személyes adatai (név, lakcím, személyi szám);

b. az átutalandó összeg. Amennyiben ezt a helyet szabadon hagyják, az adóhivatal alkalmazottai jegyzik be a megfelelő összeget.

c. a non-profit szervezet/egyház megnevezése, IBAN-kódja és azonossági száma.

Nem szükséges csatolni a költségvetési adatlapot. Egy személy csak egyetlen szervezetet támogathat.

Az űrlapot ajánlott levél formájában kell elküldeni vagy személyesen kell leadni a helyi adóhivatalban, vagy interneten a pfinternet.anaf.ro honlapon.

Beküldési határidő: 2017. május 25.

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ ÁLTAL ELLENŐRZÖTT, ÉS AZ AHOZ TARTOZÓ INTÉZMÉNYEK

Nr.	NEM KORMÁNYZATI SZERVEZET MEGNEVEZÉSE	COD FISCAL	COD IBAN	Megjegyzés
1	UNIUNEA DE CONFERINȚE	4752219	RO39 BRDE 4455 V237 2751 4450	Bukarest
2	Asociația Centrului Media Speranța	29930109	RO03 RNCB 0479 1273 4860 0001	Bukarest
3	Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România	14355291	RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001	Bukarest
4	Institutul Teologic Adventist	8883136	RO80 RNCB 0087 0081 1693 0001	Cernica
5	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92 BRDE 4455 V592 1875 4450	Bukarest
6	Asociația Sănătate și Educație	13817422	RO69 BRDE 4455 V615 3169 4450	Bukarest
7	Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81 BRDE 4455 V475 0525 4450	Bukarest
8	Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87 BRDE 4455 V917 3616 4450	Bukarest
9	Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15 BRDE 4455 V346 2206 4450	Bukarest
10	Asociația „Exploratori pentru Viitor”	14027189	RO59 BRDE 4455 V512 2467 4450	Bukarest
11	Asociația biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96 RNCB 0073 0347 7094 0001	Bukarest
12	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	17871521	RO38 RNCB 0048 0534 8328 0001	Brăila
13	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	35572277	RO52 RNCB 0091 1492 7932 0001	Cernica
1	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA BANAT	5776798	RO68 RNCB 0015 0492 7245 0001	Arad
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MOLDOVA	4277072	RO97 RNCB 0026 0126 6680 0001	Bákó
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42 RNCB 0026 0403 8468 0001	Bákó
3	Fundația umanitară „Dr. Luca”	14078913	RO15 RNCB 0026 0308 9377 0001 Centrul de Sănătate Podiș	
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MUNTENIA	4733390	RO98 RNCB 0074 0292 3624 0001	Bukarest
2	Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36 RNCB 0074 0292 2390 0001	Bukarest
3	Școala Primară „Dr. Luca”	35100908	RO88 BRDE 0905 V472 1080 0900	Brăila
4	Asociația Școala „Dumitru Florea”	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Ploiești
5	Asociația Școala „Wilhelm Moldovan”	26392757	RO11 RNCB 0114 1142 6003 0001	Konstanca
6	Asociația Liceul Teoretic „Mihai Ionescu”	12483090	RO21 RNCB 0084 0107 6864 0001	Bukarest
7	Asociația Prestigimedică	32312485	RO10 RNCB 0082 0010 8546 0002	Bukarest
8	Asociația Respiro	33421979	RO24 RNCB 0082 1410 6836 0001	Bukarest
9	Asociația Opinia Production	36673873	RO02 BTRL RONC RT03 7443 3201	Konstanca
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA OLTENIA	4553216	RO75 RZBR 0000 0600 0046 0472	Craiova
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72 RZBR 0000 0600 0657 9189	Craiova
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD	4547087	RO75 RNCB 0106 0265 9081 0001	Kolozsvár
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD	8364740	RO37 RNCB 0193 0159 6750 0001	Marosvásárhely

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ ÁLTAL ELLENŐRZÖTT ÉS AZZAL EGYÜTTMŰKÖDŐ INTÉZMÉNYEK LISTÁJA

Nr.	Nem kormányzati szervezet megnevezése	COD FISCAL	COD IBAN	Megjegyzés	Helység
UNIÓ					
1	Fundația pentru Spitalul Adventist	36714175	RO21 BTRL RONC RT03 6583 7301	Egészségügyi intézmény	Marosvásárhely
2	Fundația Casa Păinii	17510993	RO40 RNCB 0052 0188 2287 0001	Szociális intézmény	Viziriu
BÁNÁTI EGYHÁZTERÜLET					
1	Asociația Grădina Speranței	23658243	RO91 RNCB 0015 1260 7077 0001	Óvoda Cuvin helységben + Óvoda és elemi iskola Macea helységben	Arad
2	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO88 RNCB 0249 0492 7554 0001	Salem óvoda Aradon	Arad
3	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO59 RNCB 0015 0492 7554 0001	Betania óvoda Temesváron	Temesvár
4	Asociația Casa Speranței Banat	28238372	RO44 RNCB 0015 1213 1580 0001	Hátrányos helyzetű idősek személyek gondozása	Arad
5	Asociația Studențească Amicus – Filiala Timișoara	18620862	RO83 RNCB 0255 0403 4775 0001	Egyetemi projektek	Temesvár
6	Asociația Teenjoy	34567671	RO20 RNCB 0015 1489 7486 0001	Nevelő jellegű táborok szervezése	Arad
MOLDVAI EGYHÁZTERÜLET					
1	Asociația Proexcelența	29572604	RO07 RZBR 0000 0600 1443 7165	Celestino óvoda	Bákó
2	Asociația Bambi	14109939	RO23 RZBR 0000 0600 0386 6981	Bambi óvoda	Galac
3	Asociația Amicus Senior	26238244	RO66 MILB 0000 0000 0105 3805	Amicus Junior óvoda	Jászvásár
4	Filiala Asociației Bambi	18177642	RO94 RNCB 0142 1129 9409 0001	Elemi iskola + gimnázium	Matca
5	Asociația T.C. Mărgăritare	23824060	RO86 BRDE 2805 V258 7033 2800	Mărgăritare óvoda	Roman
6	Fundația Umanitară Kinder	12150362	RO27 BTRL 0340 1205 E434 23XX	Veverița óvoda	Suceava
7	Asociația Studențească Amicus - Filiala Iași	14032304	RO57 BRDE 2405 V391 3153 2400	Egyetemi projektek	Jászvásár
8	Școala Gimnazială Matca	35853876	RO21 RNCB 0142 1502 4355 0001	Előkészítő + elemi iskola	Matca
9	Asociația „Viitorul Azi”	35965225	RO22 UGBI 0000 2020 12642RON	„Elisei” óvoda	Piatra Neamț
MUNTÉNIAI EGYHÁZTERÜLET					
1	Asociația pentru Educație Creștină	25717257	RO84 BTRL 0450 1205 J700 51XX	Micii Valdenzi – Popa Tatu óvoda	Bukarest
2	Asociația Speranță pentru Măine - Grădinița Licurici	22470550	RO31 RNCB 0082 0940 7366 0001	Licurici – Cuza Vodă óvoda	Bukarest
3	Asociația Umanitară EDUSTAR	22740441	RO69 BTRL 0100 1205 1246 0XX	Edustar óvoda	Buzău
4	Asociația Grădinița Curcubeul Speranței	26362950	RO49 BTRL 0190 12053 7713 8XX	Curcubeul Speranței óvoda	Giurgiu
5	Asociația Școală „Dumitru Florea” – Școala Excelsis	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Óvoda + elemi iskola + gimnázium	Ploiești
6	Asociația Școala Eden Paradisul Copiilor	30304052	RO87 RNCB 0208 1281 0575 0001	Óvoda + elemi iskola	Băicoi
7	Asociația „Pro Eirene”	23967109	RO46 BRDE 2305 V177 6186 2300	Micul Prinț óvoda	Slobozia
8	Asociația Speranța	21642801	RO04 RNCB 0128 0749 3570 0001	Speranța óvoda	Târgoviște
9	Asociația „Ridică-te și Umbă”	32373890	RO91 RNCB 0073 1380 7216 0001	A fogyatékkal élők életkörülményeinek javítása	Bukarest
10	Asociația Speranță pentru Măine	22470550	RO38 RNCB 0289 0940 7366 0001	Priki – Militari óvoda	București
11	Asociația Internațional Christian Academy	35395876	RO07 INGB 0000 9999 0560 1371	Óvoda	Cernica
OLTÉNIAI EGYHÁZTERÜLET					
1	Asociația Creștină pentru Educație și Sănătate	28468827	RO90 CECE AG01 30RO N090 7163	Eden óvoda	Pitești
2	Asociația „Holistic Education”	31908979	RO85 RZBR 0000 0600 1582 9360	Licuricii óvoda	Roșiori de Vede
ÉSZAK-ERDÉLYI EGYHÁZTERÜLET					
1	Asociația „Cristian Education for Romania”	22623018	RO87 BTRL 0130 1205 M114 29XX	6 óvoda tartozik ide az alábbiak szerint:	Kolozsvár
				Kinderfreunde	Kolozsvár
				Albinuța	Halmi
				David	Majszin
				Emmanuel	Marosújvár
				Tudor	Máramaros-sziget
				Happy Kinder	Bethlen
DÉL-ERDÉLYI EGYHÁZTERÜLET					
1	Asociația Educație pentru o Viață Sănătoasă	16832621	RO23 BTRL 0270 1205 1167 05XX	Óvoda + elemi iskola + gimnázium	Mezőfele
2	CSMPR – Herghelea	5994199	RO83RNCB0193 0159 6949 0001	Egészségügyi intézmény	Mezőménés
3	Liceul „Dr. Lind”	32712716	RO57 RNCB 0188 1503 2488 0001	Liceum	Mezőfele
4	Asociația „Advent Kindergarten – Filiala Reghin”	22740913	RO13 BACX 0000 0010 9174 1000	Emanuel óvoda	Szászrégen
5	Asociația Puterea Educației	26333378	RO06 BTRL 0330 1205 P955 84XX	Licuricii óvoda	Nagyszeben
6	Asociația „Sonnenschein Schassburg”	25502444	RO13 RNCB 0191 1095 6393 0001	Sonnenschein Schassburg óvoda	Segesvár
7	Asociația Familie și Educație pentru Copii	25505050	RO31 RNCB 0188 1092 7112 0001	Óvoda + elemi iskola + gimnázium	Vaideiu
8	Centrul de Sănătate Educație și Familie Sanogen	32469421	RO89 BTRL RONC RT23 2343 901	Egészségügyi és szociális tevékenység	Marosvásárhely
9	Fundația OMEGA	9914800	RO41 BTRL 0270 1205 M590 30XX	Elemi iskola + gimnázium	Marosvásárhely

VÉRTANÚK IDEJE

A mint már a legtöbben tudjuk, a *vértanú* szó görög eredetű és a *tanú* szónak egy bővített változata. Az igazság az, hogy nem minden, a bibliai értelemben vett vértanúnak – „... és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig” (ApCsel 1:8) – lett mártíromság a sorsa,

vagyis nem kellett kegyetlen halállal fizetnie azért, hogy bizonyosságot tett Jézusról, mint ahogy például István. Viszont elvárás irányunkban, hogy mindannyian legyünk vértanúk, vagyis teljesen odaszenteltek, félretettek az Óróra való bizonyágtételre, vagy, ahogyan Pál

apostol mondaná, keresztre szegezve a bűnös természetünket. A romániai adventista történelem igazolja ezt a fajta mártíromságot. Ioan Danțoș és családja, valamint más akkori egyháztagok is ilyen példával szolgálnak.

„Az ország egyes területeire nehezen tört be az advent hit. Erőteljes ellenállást tanúsítottak az ortodox papok, nagy volt a tudatlanság, sok volt a tévhit és az elutasítás. Egy ilyen országrész volt a gyönyörű Bukovina is. A Câmpulung megyei Vama községben egy Oresciuc nevű prédikátort a pap által felbérelt parasztok gyilkoltak meg...

S így történt, hogy édesapámat közvetlenül tanulmányai befejezése után Vama helységbe küldték Oresciuc mártír helyébe, hogy az Úr munkáját folytassa Bukovina lakosai körében.”*

Ioan Danțoș az Arad megyei Kürtös községből származott. Miután berendezkedett Vama helységben, az első csatát a könyvekért kellett megvívnia. A Prófétaság lelkének írásai akkoriban nagyon ritkák és drágák voltak. Így hát választania kellett az élelem, a ruhák és a könyvek között. A továbbiakban idézem az emlékezést.

„Édesanyánk varrta a ruháinkat, édesapám pedig maga készítette a saját ruháit, amelyek általában a legolcsóbb szövetből készültek. Az első nagykabátom Dănțașoia nagymamám egy rövidkabátjának anyagából készült. Igen finom, fekete, selyemmel hímzett szövet volt...

Emlékszem azonban, hogy édesanyám varrt édesapámnak egy fekete szatén mellényt két hatalmas zsebbel, ahol édesapám a Bibliáját és az énekeskönyvét hordta, hogy ne lássák meg a kabátja alatt, mivel fennállt a veszélye, hogy Oresciuc sorsára jut. A jobb álcázás érdekében mindig hordott magával egy kosárkát, amelyben volt néhány tojás, túró meg kenyér. Így, mint zsidó árus járt faluról-falura, aki árut szerez kis boltjába.”

„Nem félhetünk a jövőtől, kivéve, ha azt az utat, melyen az Úr vezetett bennünket és a történetünkben rejlő tanításokat elfelejtjük.”
(Ellen G. White, *Életünk és munkánk*, 114. o.)

A kétgyerekes Danțoș család később Vama helységből átköltözött Gura Humorului városba, ahol megszületett a család harmadik gyermeke is. Otthonuk gyülekezeti helyiségként is szolgált. A vizet a szomszédos udvarból hordták vödörrel.

Több esetben is szombat délutánonként a közösség a domboldalon, a fenyőerdő szélén gyűlt össze. Igazi öröm volt az ilyen alkalom, mivel a gyerekeknek otthon egyáltalán nem voltak játékaik, ezért az egyik barátnő, egy szenátor lányának a gumipapucs, amelyet azért viselt, hogy ne sértsék fel a patakban a kövek a lábát, valóságos fényűzést jelentett. A kisebb csoportok és gyülekezetek megközelítése a legtöbb esetben gyalog történt. Egy ilyen utazás alkalmával Danțoș lelkész feltartóztatták a csendőrök, beszállították Suceavára, két hétig tartották fogva, ahonnan betegen, sárgasággal távozott.

Négy év múlva Rădăuți-ra költöztek, majd a besszarábiai Romanestire. Ott, az új otthonukban krumplit, paszulyt, búzát és kukoricát találtak, amit a korábbi prédikátornak hoztak a tagok tizedadományként. Ezek az emberek szegénységük ellenére sem mondtak le erről a gyakorlatukról.

A lelkésznek három megyében kellett szolgálnia. Elsőrendű feladata volt kimozdítani az embereket a tudatlanságból, kezdve a személyes higiénától az írásig, olvasásig. Miután Câmpulungon és Rădăuți-n már megtanult németül, Romanestien héber leckéket vett a helyi rabbitól. Különböző is, a gyülekezetek, amelyekben szolgált, román, orosz, német és gagauz nyelvűek voltak. Két-három hétig is távol volt az otthonától, poros, sáros, havas utakat járt. A felesége nem csak a gyerekeinek anyja volt, hanem a Romanesti-i gyülekezet mentora is, ahol a tagok zöme írástudatlan volt. A piacon azonban olcsón lehetett élelemhez jutni, így sikerült kifizetnie az egyházterületnek azokat a könyveket, amelyeket korábban vásárolt. Az öltönyöket minden utazás után gondosan megtisztította, mert hamarosan újra használni kellett azokat.

„Miért volt ilyen nagy szegénység egy lelkészcsaládban? Kukoricahánccsal töltött matracon és kendervászon lepedőn aludtunk, és azon, amit még édesanyánk megfoltogatót!”

1938-ban a család Tecuci városába költözött, s onnan szolgálta ki a lelkész Tecuci, Bârlad, Focșani és Adjud megyéket. Ott történt meg, hogy Florița egy bokorba hajította a kapott csokoládéját, és átölelte a tüdőbajban szenvedő Viorica testvérnőt, hogy ő is érezze, hogy valaki szereti, miközben ő maga még nyáron is bakancsban járt. A nagyobbik fiú, Samuel nem sokára meghalt tüdőbajban 24 évesen, Ioan Danțoș pedig, aki időközben behívót kapott, ingázásra kényszerült az aradi laktanya és a Tecucion végzett munkája között. Két testvérnőt idéztek be a törvényesekre,

* Florița Diaconescu, *Floarea amintirilor*, Graphé Kiadó, 2015.

mert az egyikük otthonában együtt énekeltek, s kevesen múltok, hogy ne ítéljék el őket. Eközben egyikük férje a fronton volt. Az egyik nap Florița az ablakon kitekintve egy katonákkal teli teherautóra lett figyelmes. Azonnal magához vett húsz példányt a *Jézushoz vezető út* című könyvből, és kiosztotta a katonáknak. A parancsnokot az eset szinte az örületbe kergette, azonnal átkutatta a katonák holmiját, majd a helység egyik adventista családjára rontott, mert azt hitte, tőlük származnak a könyvek. A katonák közül egyeseknek sikerült elrejtetniük a kincset. A szomszédban lakó Roșitoiu testvért letartóztatták, és egy kerek hónapig senki sem tudott róla semmit. Galacra vitték, ahol a börtönben missziómunkát végzett, majd szabadon engedték, mivel nem tudtak alapos vádakot felhozni ellene.

S habár a gyülekezetek be voltak zárva, a Tecuci városában levő családok fogadták be a Suceava megyében letartóztatott adventisták feleségeit és rokonait, sőt, még látogatásukra is engedélyt kaptak, s így szombatoként ételt vittek a raboknak.

„A házunkban hét-nyolc testvérnő szállt meg, akik a férjeiket jöttek meglátogatni, s édesanyám megszervezte a gyülekezetben, hogy sorra mindenki ételt készítsen a letartóztatottaknak. S íme, ott találtam magam, hogy édesanyámmal és két lánytestvéremmel ételhordó edényeket cipelek, tele puliszkával vagy kenyérrel, mert a börtön vezetősége megengedte, hogy átadjuk a testvéreinknek, akiket az örök kivezettek a kapuig, hogy átvegyék az ételt.”

Aztán következett a háború a maga minden szörnyűségével. Ioan Danțoș 1945. május 12-én a hosszú utazásai alatt szerzett tifuszban halt meg.

„A Tecuci északi felében levő sírkertben temették el. Sírja közvetlenül a Hősök Emlékműve mellett fekszik.”

Most pedig rajtunk a sor, hogy tanúként végezzük a ránk háruló részt az Üdvözítő nagy tervében, ha kell egészen a mártíromságig. ■

Beniamin Roșca, nyugalmazott lelkész

Infó »»»»»»

NYUGOVÓRA TÉRT

Elena Dincă

2017. február 13-án, hajnalban elhunyt Elena Dincă, a Iași megyei Poiana község adventista gyülekezetének tagja. Maria és Gheorghe Năstrușnicu családjában született 1924. április 10-én. A néhai Gheorghe Dincă testvérral 1950-ben kötött házasságot. Az Úr három gyermekkel áldotta meg: Laurențiu, Daniel (lelkész) és Corneliu. Megtartották a hitet és szerették az Urat, könyvevangélista munkát végeztek, a gyülekezetben pedig presbiterként és karmesterként, illetve diakónusnőként és kórustagként szolgáltak.

Lejegyezte: Laurențiu Dincă

Nicolaie Dincă

Szintén 2017. február 13-án érte a végzet Nicolae Dincă testvérünket is, amikor épp menteni próbálta egy tűzvészről a sógornőjét, Elena Dincă testvérnőt. Nicolaie 1948. december 1-jén született Adela és Alexandru Dincă családjában. 1971-ben kötött házasságot Maria Lupusavei testvérnővel. Az Úr kegyelméből öt gyermekük született: Mariana, Cristina, Costache, Nicolaie és Ana. A gyermekek házasságából pedig tizennégy unoka született. Maria és Nicolaie Dincă 2006. június 8-án kötött szövetséget az Úrral keresztség által Iași megyei Poiana község adventista gyülekezetében. Nicolaie a közösség tevékeny tagja volt, segítette a szegényeket, s mindig kész volt diakónusi vagy szombatiskolai tanítói

szolgálatra. Hátra maradt szomorú felesége, gyermekei és unokái várják a napot, amikor majd viszontláthatják a szeretett férjet, édesapát és nagytatát.

Lejegyezte: Laurențiu Dincă

Maria Mocanu

Maria 1930. január 7-én született az Arad megyei Csermőben Ban Pavel és Magdalena családjában, négy gyerek közül a harmadikként. Az aradi Kereskedelmi Líceumban, valamint a Brassó melletti Méhkerden az Adventista Teológiai Intézetben végezte tanulmányait, ott találkozott a teológiai tanhallgató Mocanu Gabriellel, akivel 1947-ben házasságot kötött, miután egy évvel korábban megkeresztelkedett. Nagy örömeire szolgált, hogy két leánygyermeknek – Gabriela és Lavinia – adhatott életet. Szeretettel és felelősségteljesen vett részt hat unokájának és kilenc dédunokájának a nevelésében is. Lelkész férje oldalán a következő gyülekezetekben szolgált: Bukarest, Craiova, Brăila és Temesvár. Tevékenykedett zenei téren (orgonista, szólista és karmester volt), valamint a szombatiskolai munkában.

Testi szenvedései már 30 éves korában jelentkeztek, s idővel súlyosbodtak, ám erős személyiségének köszönhetően kitartóan viselte a betegséget, hűséges és bizakodó, vidám és jó kedélyű volt. Hetvenöt éves korában lett özvegy. A család szeretetének és gondoskodásának örülhetett, és az örökélet reménységében pihent meg, ahol majd „...ugrandoz, mint szarvas a sánta” (Ésa 35:6).

Lejegyezte: Beniamin Zeiler, lelképásztor

EFORIE SUD-i üdülők ajánlata 2017-re

A Hetednapi Adventista Egyház Eforie Sud-i üdülőháza (Mihai Viteazu utca, 49-51 szám, Konstanca megye) a következő ajánlatot teszi a pihenni vágyóknak: ötnapos üdülési turnusok, szállással + napi 3 étkezéssel (ovo-lakto-vegetáriánus vagy vegán étrend), egy új, korszerű, húsz szobás épületben. A szobák kétágyasak és saját fürdőszobával rendelkeznek.

INFORMÁCIÓ ÉS FOGLALÁS:

A Hetednapi Adventista Egyház Nyugdíjpénztára – Str. Erou Iancu Nicolae 38-38A, 077190 Voluntari, Ilfov megye.

Telefon: 021/269.03.38; 0744/388 030; 0740/104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

A szolgáltatás ellenértékét az Adventista Nyugdíjpénztár bankszámlájára kell befizetni: RO70 BRDE445SV23727864450 – BRD Jolie Ville, a következő megjegyzéssel: „plata sejur Eforie Sud + a név”; vagy egyenesen a Nyugdíjpénztár kasszájánál (Az Unió székhelyén).

A KÖVETKEZŐ TURNUSOKRA LEHET HELYET FOGLALNI:

június 11–16.	július 2–7.	július 23–28.	augusztus 13–18.	szeptember 3–8.
június 20–23.	július 9–14.	július 30. – augusztus 4.	augusztus 20–25.	szeptember 10–15.
június 25–30.	július 16–21.	augusztus 6–11.	augusztus 27. – szeptember 1.	

ÁRAK: SZÁLLÁS/NAP/SZEMÉLY

Felnőttek és 14 év feletti gyermekek:	4 és 14 év közötti gyermekek külön matraccal és ágyneművel:	4 és 14 év közötti gyermekek matrac nélkül:	Négy éves korig
május: 40 lej	május: 15 lej	május: 5 lej	a szolgáltatás ingyenes
június: 45 lej	június: 20 lej	június: 8 lej	
július/augusztus: 60 lej	július/augusztus: 25 lej	július/augusztus: 10 lej	
szeptember: 45 lej	szeptember: 20 lej	szeptember: 8 lej	

ELLÁTÁSI ÁRAK: FELNŐTTEK: Reggeli/Vacsora – 15 lej; Ebéd – 25 lej. **GYEREKEK (4–14 év):** Reggeli/Vacsora – 10 lej; Ebéd – 15 lej.

FONTOS!

- ✓ A turnusok vasárnap déli két órától kezdődnek, és pénteken tíz óraker véget.
- ✓ A foglalás maximum két hétig érvényes. Ez idő alatt ki kell fizetni az üdülés árát. Ellenkező esetben, legkevesebb egy hónappal a turnus kezdete előtt, a foglalást töröljük.
- ✓ Az Adventista Nyugdíjpénztár számlájára befizetett pénzt csak kivételes esetekben fizetjük vissza, a Nyugdíjpénztár Tanácsának a jóváhagyását követően.
- ✓ A nyaralási időszakon kívül is lehet foglalni. Az árakat és a szállás feltételeit megegyezés alapján szabjuk meg.

SZOVÁTAI üdülők ajánlata 2017-re

A Hetednapi Adventista Egyház szovátai üdülőháza (Trandafirilor utca, 64 szám, Maros megye) az érdeklődők rendelkezésére áll 10 napos turnusokkal, szállással + napi 3 étkezéssel (ovo-lakto-vegetáriánus vagy vegán étrend), 11 külön fürdőszobás szobával.

INFORMÁCIÓ ÉS FOGLALÁS:

A Hetednapi Adventista Egyház Nyugdíjpénztára – Str. Erou Iancu Nicolae 38-38A, 077190 Voluntari, Ilfov megye.

Telefon: 021/269.03.38; 0744/388 030; 0740/104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

A szolgáltatás ellenértékét az Adventista Nyugdíjpénztár bankszámlájára kell befizetni: RO70 BRDE445SV23727864450 – BRD Jolie Ville, a következő megjegyzéssel: „plata sejur Sovata + a név”; vagy egyenesen a Nyugdíjpénztár kasszájánál (Az Unió székhelyén).

A KÖVETKEZŐ TURNUSOKRA LEHET HELYET FOGLALNI:

május 28. – június 7.	június 25. – július 5	július 23. – augusztus 2.	augusztus 20–30.
június 11–21.	július 9–19.	augusztus 6–16.	szeptember 3–13.

ÁRAK: SZÁLLÁS + 3 ÉTKEZÉS/NAP/SZEMÉLY

Felnőttek és 14 év feletti gyermekek:	4 és 14 év közötti gyermekek:	Négy éves korig
május: 85 lej	május: 45 lej	a szolgáltatás ingyenes
június: 90 lej	június: 50 lej	
július: 100 lej	július: 55 lej	
augusztus: 100 lej	augusztus: 55 lej	
szeptember: 90 lej	szeptember: 50 lej	

FONTOS!

- ✓ A turnusok vasárnap déli két órától kezdődnek, és következő hét szerdáján, tíz óraker véget.
- ✓ A foglalás maximum két hétig érvényes. Ez idő alatt ki kell fizetni az üdülés árát. Ellenkező esetben, legkevesebb egy hónappal a turnus kezdete előtt, a foglalást töröljük.
- ✓ Az Adventista Nyugdíjpénztár számlájára befizetett pénzt csak kivételes esetekben fizetjük vissza, a Nyugdíjpénztár Tanácsának a jóváhagyását követően.
- ✓ A nyaralási időszakon kívül is lehet foglalni. Az árakat és a szállás feltételeit megegyezés alapján szabjuk meg.

AZ APOKALIPTIKUS PRÓFÉCIÁK EREDETE (I): JÓEL APOKALIPSZISE

Az apokaliptikus próféciaik eredete vitatott kérdést képez az eszkatológia tanulmányában, s a vita hatásai megmutatkoznak az apokaliptikus iratok történelmisége aláaknázásának tendenciájában. Dániel könyve esetében, a történelmiséghez kritikusan viszonyuló látásmódok erre vonatkozó következtetései közé tartozik a könyv belső bizonyágtevésének tagadása, vagyis annak, hogy egy olyan irodalmi iratról van szó, amely a babilóniai és médó-perzsa uralom alatti társadalmi-történelmi légkör tükré. Ezzel szemben, a kritikus látásmód egy más társadalmi-történelmi szöveggörnyezetet ajánl, és pedig a Kr. e. II. század vallási és politikai vergődéseinek környezetét.¹ A következő cikkek során szeretnénk bebizonyítani, hogy a Biblia apokaliptikus próféciai a bibliai prófétizmusban gyökereznek. Megfigyelhetjük, hogy miként fogadtak el és alkalmaztak folytatatólagosan különböző eszkatológiai típusokat és elméleteket az apokaliptikus kijelentésekben, és hogy a prófétizmus bizonyos elemeit tovább fejlesztették, aminek következtében egy új irodalmi műfaj, az apokaliptikus műfaj *per se* jellemzőivé váltak.

A próféciai folytonosság bizonyítása érdekében összevetjük a dánieli apokaliptikus modellt az eszkatológiai modellel, amelyet Jóel és Zakariás könyve bizonyos szakaszainak a tanulmányozásából nyerünk. Azért van szükség erre az összehasonlításra, hogy a Dániel könyvében található apokaliptikus megfogalmazásokat beilleszthessük a száműzetés előtti (Jóel)² valamint a száműzetés utáni (Zakariás) környezetbe, továbbá, hogy megfigyelhessünk olyan szerkezeti és teológiai elemeket, amelyek átszövik az összes ilyen leírást. A jelen cikk során elemezzük Jóel könyvének második felét, s célunk kiemelni azokat a jellegzetességeket, amelyek az embrionális apokalipszis típusát, vagy a „proto-apokalipszist alkotják”.³

Jóel könyvének teológiai áttekintése

Más prófétikus írásokhoz hasonlóan, Jóel könyve⁴ is vers formájában lett megfogalmazva. S habár az idők során számos elmélet született a könyv szerkezetére vonatkozóan, vélekedésünk szerint az „és léssen azután” (2:28) kifejezés két

fontos részre osztja a könyvet. Héber nyelvben a kifejezés címként működik, amely mintegy megszakítja a költői kijelentésmódot, és egy új szakasz kezdetét jelzi. Sőt mi több, szó szerinti olvasatban a héber kifejezés⁵ nem csak egy új szakasz következtét jelzi, hanem a szakasz irodalmi szintű változását is (2:28 – 3:20).⁶

Annak ellenére, hogy az irodalmi utalások jogossá teszik a könyv két részre osztását (1:1 – 2:27, valamint 2:28 – 3:20), a szakaszok között elválaszthatatlansági kapcsolat él, amit típus-antitípus jelleméz. A könyv első része képezi a típust, vagyis a történelmi valóságot. A második rész pedig az antitípust, vagyis a típus jellegzetességeinek szélesebb körű feltárását. Más szóval, az első szakaszban leírt események bemutatják a képalkotási és terminológiai szerkezetet annak érdekében, hogy majd láthatóvá váljanak a második szakasz valóságai. Ezzel magyarázható a két szakaszban felbukkanó közös elemek jelenléte. És nem utolsó sorban, ha az első szakaszban a szerző az azonnali történelmi valóságokra összpontosít, a második szakaszban távoli, eszkatológiai valóságokat mutat be. Így tehát, a szerző történelmi jelen idejében zajló események azon valóságok árnyékaiává válnak, amelyek majd a jövőben fognak bekövetkezni.

A mindkét szakaszban fellelhető fontos közös felfogás az „Úr napja” szó szerkezetbe van beékelve. A könyv kis méretéhez viszonyítva, valamint azt figyelembe véve, hogy Jóel a legtöbb esetben ezt a kifejezést más könyvekkel való összehasonlításban használja,⁷ nem túlzás kijelenteni, hogy ez a felfogás legátfogóbban Jóel könyvében jelenik meg, és a könyv üzenete is e köré összpontosul. Ez a jelenség valószínűleg azzal magyarázható, hogy az első szakaszban bemutatott történelmi valóság eszkatológiai töltetű képek egész sorának teremti meg a megfelelő terepet. Alapos tanulmányozás során megfigyelhető, hogy az első szakaszban leírt sáska invázió a könyv megírásának történelmi díszletét képezi.⁸

E megfigyelésnek kettős fontossága van. Elsősorban, a sáskák inváziója egy írott prófétikus

AZ ÚR NAPJA
DANIEL OLARIU

AZ „ÚR NAPJA”
LÉNYEGÉT MAGA
AZ ÚR MEGJE-
LENÉSE KÉPEZI.
JELENLÉTÉNEK
KETTŐS HATÁSA
VAN. MIKÖZBEN
IZRAEL SZÁMÁRA
AZ „ÚR NAPJA”
SZABADULÁST
HOZ, A POGÁ-
NYOK SZÁMÁRA
EZ FOGJA JELEN-
TENI A MENY-
NYEI ÍTÉLET
CSŰCSPONTJÁT.

JÓEL APOKALIPSZISE SZERINT AZ ÚR NAPJÁT MEGELŐZŐ KONFLIKTUSHELYZET, ÉS ANNAK EGY MEGAHÁBORÚVÁ VALÓ ÁTALAKULÁSA A MENYNYEI ÍTÉLET RÉSZÉT KÉPEZI. A MAGA SORÁN, A TERMÉSZET IS MINTEGY KIEGÉSZÍTÉSE AZ APOKALIPTIKUS KÉPNEK AZ ÁLTAL, HOGY AZ „ÚR NAPJA” BEKÖVETKEZTÉNEK JELEIT NYÚJTJA.

kijelentés alakjában lett megörökítve, s így az olvasó számára ablak nyílik az akkori kor sajátos teológiai kincstára felé az „Úr napjára” vonatkozóan. Ennek értelmében tehát, a prófétikus elmélkedések segítenek abban, hogy feltárhasuk az akkori idők jelentőségteljes apokaliptikus elemeit. Másodsorban pedig, előadói szinten az első szakasz történelmi eseményei a valósághoz láncolják a második szakasz eszkatológiai elmélkedéseit. Egy ilyen előfeltétel elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy biztos alapra helyezzük a bibliai tipológiát.

Az első szakasz egyik szinopszisa (1:1 – 2:27) hasznosnak bizonyul a második szakaszban kirajzolódó apokaliptikus modell megértéséhez. A próféta a sáskajárás eseményét használja fel, hogy lelki ébredésre szólíthassa fel honfitársait (1:5,11,13; 2:12-14), s arra készítse őket, hogy hirdessenek nemzeti bűntöt, menjenek fel az Úr Házába, és „kiáltsanak az Úrhoz” (1:14,19-20; 2:1,15-17). A továbbiakban nem kerüli el a figyelmét az akkori idők mindennapos foglalatosságainak végzetes hatása sem (1:9,11-12). Ennek következményeként a növényzetre, az állatvilágra és az emberi tevékenységre kiható drámai hatások (1:10,16-20), s az azt követő háborúhoz hasonló katasztrófák (sötétség, tűz) prófétikus elmélkedést váltottak ki, valamint bizonyos hasonlóságokra engedtek következtetni a jelenkor és a végső események lefolyása között.

Jóel apokalipszise (2:28 – 3:21)

Amint a fentiekben is utaltam rá, a szakasz eszkatológiai értelmezéseit az első szakaszban leírt sáskák inváziójának katasztrofális jellege okozta. A történelmi kontextusban gyökerezve, és mivel a körülmények utalásokat kínáltak az „Úr napja” kifejezéssel kapcsolatban, a szerző előadásmódjában hirtelen változás áll be, vagyis áttér jelen időről az eszkatológiai jövő időre.

Irodalmi szempontból ezt az átmenetet bizonyos időfaktorok jelzik, amelyeknek szerepük megjelölni az események egymásutánját, s amelyek be fognak következni az „Úr napja” előtt, alatt és után. Amint már említettem, az „és léssen azután” kifejezés Jóel 2:28 versében formai szempontból behatárolja a könyv nagyobb szakaszait, valamint az átmenetet az azonnali valóságoktól a távoli, eszkatológiai idők felé. Egy másik kronológiai utalás a „minekelőtte eljő az Úrnak napja” (2:31). Ezen időrendi jel fontossága abban rejlik, hogy a 31. versben leírt eseményeket az „Úr napja” előtti időszakra helyezi át. Ilyen értelemben mindkét megfogalmazás – „azokban a napokban”

(2:29; 3:1), és „abban az időben” (3:1) – azt sugallja, hogy a 3. fejezet első felében leírt események szintén az „Úr napját” megelőző időszakban fognak bekövetkezni. Időrendi szempontból az eszkatológiai nap közvetlen közelségére vonatkozó időjel a következő: „mert közel van az Úrnak napja” (3:14). A Jóel könyve által felkínált utolsó kronológiai jelzés az események egymásutánjára vonatkozóan az „Úr napja” megfogalmazásban, a Jóel 3:18 versében található: „majd azon a napon”.⁹ És mivel az említett szöveg után leírt események részletes beszámolót szolgáltatnak az „Úr napja” hatásaira vonatkozóan (18-21 versek), azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a fejezet 16-17. versei e nap megjelenésének egy időben zajló valóságait írják le.

Ha támpontként kezeljük az időjelzőket, levonhatjuk a következtetést, hogy Jóel szerint az „Úr napja” kifejezés olyan apokaliptikus valóságokat tartalmaz, amelyek előtte, a nap megjelenésével egy időben és megjelenése után következnek egymás után. Ennek következtében, hogy rekonstruálhassuk az eszkatológiai képet, elemeznünk kell a könyv második szakaszában leírt események viszonyát az események lezajlásának feltehető időpontjával.

Az „Úr napját” megelőző apokaliptikus események

Jóel apokalipszise alapján az „Úr napját” megelőző eseményekhez olyan valóságok tartoznak, amelyek be fognak következni Isten gyermekei és a pogányok körében, valamint a természetben is.

Jóel 2:28-29 alapján, akik Isten népehez tartoznak, egy vallási újjáéledést fognak meg tapasztalni. Ez a lelki forradalom nem csak azt jelenti, hogy azt kimondottan Isten munkája eredményezi, hanem célja bizonyos társadalmi-vallási hagyományok és konvenciók lerombolása is. Ilyen értelemben a próféta előrevetíti az Isten ismeretéhez való hozzáférés liberalizálását, valamint az Ő terveinek megismerését a történelemben (prófétikus információk). Ez a kinyilatkoztatási demokratizálódás továbbá ledönti a társadalmi, nemi és életkori előítéleteket. Ezen lelki felszabadulásoknak az a célja, hogy az emberek éretté válhassanak, és felkészülhessenek az „Úr napjára”.

Az Isten népe között megtapasztalt lelki újjáéledéssel ellentétben a pogányok között zavargások és fegyveres konfliktusok zajlanak. Erre utal elsősorban a földi jelek előrevetítése (2:30), és az azokhoz tartozó magyarázatok: „vér, tűz és füstoszlop” (30. v.), s mindez a háború belső jeleire utal. Mindezek mellett a próféta korábban sosem tapasztalt katonai mozgósítást fedez fel, ami apo-

kaliptikus konfliktus előkészítését jelenti (3:1-15). Ráadásul a prófétikus diskurzus felszólító módban való megfogalmazása a pogányok mozgósítására „készítet” („készüljetek a harcra” [9. v.]), ami a menny, mint az emberi gonoszság kirobbanása katalizátorának „hiányára” utal („Mert megsokasult az ő gonoszságuk!” [13. v.]).

Egy másik fontos tényező az, hogy Jóel apokalipszise szerint az Úr napját megelőző konfliktushelyzet, és annak egy megháborúvá váló átalakulása a mennyei ítélet részét képezi. A perikópában használt terminológiák és képek özöne (3:1-15) ezt a feltevést támasztja alá. Az igeszakasz előbb bejelenti Isten szándékát, hogy pereskedni akar a pogányokkal a „Jósafát völgyében” (2. v.), aztán az ellenük felsorakoztatott vádak (3,5-6 v.), és az ítélet működésének alapjaként szolgáló „mértéken felüli” elv bemutatásával folytatódik (4,7-8 versek). A pogányok egyetemes konfliktusra való mozgósításának leírása után (9-11,13 v.), újból értesítést kapunk arról, hogy „Jósafát völgyében” lesz majd a pogányok fölött kihirdetve az ítélet (12,14 v.).¹⁰

A maga során, a természet is mintegy kiegészítése az apokaliptikus képnek az által, hogy az „Úr napja” bekövetkezéne jeleit nyújtja. A próféta két ízben is említést tesz arról, hogy a Nap, a Hold (és a csillagok) döbbenetet keltenek azzal, hogy nem világosságot, hanem sötétséget árasztanak (2:31; 3:15). Ezen kép apokaliptikus jelen-

tőségének forrása a teremtés leírásából ered. Míg a teremtés rendjében az égitestek eleget tesznek rendeltetésüknek, ami nem más, mint „meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknék” (1Móz 1:14), az eszkatológiai szövegek környezet a vég idejére utal, valamint az „Úr napjára”, de ugyanakkor az azt követő újjáteremtésre is.

Az „Úr napjával” egy időben zajló események

Az „Úr napja” lényegét maga az Úr megjelenése képezi. Jelenlétének kettős hatása van. Az Úr megjelenése egyfelől magával hozza azt, hogy „az Úr az ő népének oltalma és az Izrael fiainak erőssége” (Jóel 3:16) vagyis népe szabadulását. Másfelől pedig, ennek ellentétes valósága vár azokra, akik az Ő választottai ellen fordultak: „Az Úr pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és megrendülnek az egek és a föld” (16. v.). Vagyis, miközben Izrael számára az „Úr napja” szabadulást hoz, a pogányok számára ez fogja jelenteni a mennyei ítélet csúcspontját.

Az „Úr napjának” hatásai

Isten drámai beavatkozása a történelemben egy új korszak kezdetét jelenti. S bár a Jóel 3:18-21 verseiben található leírás a próféta történelmi valóságainak szemszögéből van megfogalmazva, a használt fogalmakhoz hiperbolikus dimenziók is tartoznak, amelyek az „új Édent” vetítik elő. Az új valóságot alkotó elemek olyan képekben vannak

JÓEL PRÓFÉTA ELŐREVETÍTI AZ ISTEN ISMERETÉHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS LIBERALIZÁLÁSÁT, VALAMINT AZ Ő TERVEINEK MEGISMERÉSÉT A TÖRTÉNELEMBEN.

Az „Úr napja” fogalom Jóel 2:28 – 3:21 verseiben (Proto-apokalipszis)

Utalás: Jóel 2:28 – 3:15**Időjelzők:** „és leszen azután”; „azokban a napokban”; „minekelőtte eljő”; „abban az időben”**Megelőző események:** vallási új-jáeledés; katonai konfliktusok; jelek a természetben; a pogányok megítélése**Utalás:** Jóel 3:16-17**Időjelzők:** „Közel van az Úr napja”**Egy időben zajló események:** az Úr megjelenése és megmentő közbelépése; a gonoszok elítélése**Utalás:** Jóel 3:18-21**Időjelzők:** „és majd azon a napon”**Későbbi események:** Isten állandó jelenléte Jeruzsálemben; változások az Úr Házában; bőség

JÓEL KÖNYVE
SZERINT AZ
ESZKATON-
KÖZELI VALÓSÁ-
GOK IDŐRENDI
SZEMPONTBÓL
AZ "ÚR NAPJA"
ELŐTT, VELE
EGY IDŐBEN ÉS
UTÁNA KÖVET-
KEZNEK BE.

kifejezve, amelyek bőséget sugallnak (18. v. e. r.), változásokat az Úr Házában (18. v. m. r.), Jeruzsálem és Júda folytonos benépesítését (19-20 v.), és az Úr állandó jelenlétét „Sionban” (21. v.).

Proto-apokalipszis

A jelen cikk célja elemezni az „Úr napja” kifejezésben rejlő apokaliptikus gondolatok csillaglását. Jóel könyve szerint az eszkatonközeli valóságok időrendi szempontból előtte, vele egy időben és utána következnek be. Tájékoztatóképpen, a fenti diagramma bemutatja e három időszakot a hozzájuk tartozó eseményekkel.

A következő tanulmányoknak az lesz a feltételezése, hogy az „Úr napja” kifejezésben embriónikusan összpontosuló elméletek képezik a proto-apokalipszist, vagy a végidőre vonatkozó első szisztematikus teológiai vélekedéseket. Sőt mi több, mint ahogyan Dániel könyvére – de nem csak kimondottan erre – vonatkozóan rá fogunk mutatni, ez a proto-apokaliptikus minta más bibliakutatók számára is ihletést jelentett, akik kölcsönvették és tovább fejlesztették ezt a fogalmat. ■

Daniel Olariu, lelkész, héber-, valamint Ótestamentum szakos tanár, Adventista Teológiai Intézet, Cernica

1. Ezen álláspont értelmében a bibliai apokalipszis a perza dualizmusban gyökerezik. Az álláspont elemzése, valamint a klasszikus prófécia és az apokaliptikus prófécia közötti megszakított kontinuitás elmélet elemzése érdekében lásd Paul D. Hanson, *The Dawn of Apocalyptic* (Philadelphia: Fortress Press, 1975), 4–8.

2. Mivel a könyv bevezetője nem határoz meg sajátosság történelmi időpontot (mint például Hóseás, Ámos és Míkeás könyvei), a kutatók arra engednek következtetni, hogy a száműzetés előtti és utáni egyes időszakok megfelelnek a könyvben leírt eseményeknek. A jelen tanulmány abból indul ki, hogy Jóel könyve száműzetés előtti irodalmi iratot képvisel. Ezen állítás javára felvonultató érvek érdekében lásd Jóel könyvének magyarázatát: Richard D. Patterson, *Joel*, (Expositor's Bible Commentary 7; Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1990).

3. A következő cikkben elemezni fogjuk Dániel könyvének olyan jellegzetességeit, amelyek a Jóel könyvében található proto-apokaliptikus elméletek kontinuitását igazolják. Célnk, hogy később szelektív módon érintsük Zakariás könyvének egyes prófétikus jellegzetességét, amelyek a Jóel és a Dániel könyveinek apokaliptikus elméleteihez való irodalmi függőségre világítanak rá.

4. Egyetemesen elfogadott tény, hogy a prófétikus kijelentések főleg vers formájában lettek leírva. A név jelentőségére vonatkozóan Jóel neve a teoforikus nevek csoportjába tartozik, és tartalmazza egyfelől a szent név – YHWH – egy részét, valamint az Istenre utaló általános megszólítást – Ó. Ennek értelmében a Jóel név a következőképpen fordítható: „Az Úr az Isten”.

5. A Septuaginta (LXX) hasonlóképpen utal erre a kifejezésre: „és leszen azután” (LXX). A Septuaginta az ótestamentumi héber szöveg első görög nyelvű fordítását jelenti.

6. Abban az alakban, ahogy megtaláljuk Jóel 2:28 versében, a kifejezés tizenegyszer jelenik meg az ótestamentumi iratokban, és csak kimondottan prózában, és egy új fejezet/szakasz kezdetére utal (Bír 16:4; 1Sám 24:6; 2Sám 2:1; 8:1; 10:1; 13:1; 21:18; 2Kirá 6:24; Jóel 2:28; 1Kráon 18:1; 19:1).

7. Jóel könyvének megfogalmazása érdekében a héber változat 1305 szót használ. Mindezek mellett a lexikális szóalap csupán 400 szóból áll. Az „Úr napja” kifejezés megtalálható a korai és késői prófétikus irodalomban is (Ésa 13:6,9; Ezék 13:5; 48:35; Jóel 1:15; 2:1,11; 3:4; 4:14; Ámos 5:18,20; Abd 1:15; Sof 1:7,14; Mal 3:23).

8. Habár a kutatók bizonyos mértékben a sáskák invázióját hadseregek inváziójának vélik, a bibliai bizonyítékok ennek ellenkezőjét támasztják alá. Ebben a tanulmányban azt a magyarázatot alkalmazzuk, miszerint a sáskák inváziója valóban sáskákat és nem hadakat jelent. A különböző magyarázatok és elméletek feltérképezése érdekében lásd John A. Thompson, *The Book of Joel* (The Interpreter's Bible 6; New York, Abingdon, 1956), 733–734.

9. Héberül a kifejezés egy új szakaszra utal, amely azonos a 28. versben leírtakkal. Sajnos a CNS kiadás a héber iratok szabadfordítását tartalmazza, amely figyelmen kívül hagyja az események egymásutánjára vonatkozó szerzői szándékot.

10. A héber „ítélet” (CNS) kifejezés a 14. versben eltérő a 12. versben találhatóétól. Az előbbi „ítélethirdetést” jelent. Ez a terminológiai eltérés az ítélet völgyétől (12. v.) az ítélethirdetés völgyéhez (14. v.) azt sugallja, hogy a kifejezés inkább jelent „teológiai szimbólumot, mint topográfiai helymeghatározást”. Lásd Leslie C. Allen, *The Books of Joel, Obadiah, Jonah and Micah* (NICOT; Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1976), 109.

A VALLÁSSZABADSÁG HETE: KÜLDETÉS ÉS AZONOSSÁG

Adventszemle: A vallásszabadság terén melyek voltak a legfontosabb problémák az elmúlt évben?

Dragoş Muşat: Nem különböznek egymástól az évről évre felmerülő problémák. A szombaton megszervezett vizsgák, temetkezési hellyel kapcsolatos viták vagy különböző visszaélések a munkahelyen – ezek jelentik a főbb feladatainkat. Az utóbbi időben egyre gyakrabban hallani a közmédiában, hogy megjelent a kisebbségek iránti tolerancia gondolata, és ez aggasztó. Senkit se kellene felsőbbrendűségi érzéssel kezelni, ezért az ilyen hozzáállás megteremtheti a lelkiismereti szabadság feltételeinek tönkretételét.

A.Sz.: Egyesek a más felekezetekkel ápolt jó kapcsolatokat egyfajta ökumenizmusnak tekintik. Mit gondol, mi a különbség a vallásszabadság és az ökumenia között?

D.M.: Az ökumenikus mozgalom célja egyfajta szervezeti egység létrehozása, vagyis „egyetlen egyház”, a végcél pedig az eucharisztikus közösségápolás. E cél elérésének érdekében pedig legfontosabb az érzelmi terület. Amikor a vallásszabadság hirdetéséről beszélünk, egy időben két alkotóelemet is érintünk. Egyfelől annak szabadságát, hogy bárki csatlakozhasson, vagy nem, egy vallásos vagy nem vallásos hithez, és hogy lehetősége legyen ezeket bármikor cserélni, változtatni; másfelől pedig, a hit kifejezésének szabadságát akár egyénileg, akár a hitközösségen belül.

Vannak egyházak, amelyek nyíltan és határozottan elutasítanak mindent, ami az ökumenizmushoz kapcsolódik. Ezek a szervezetek viszonylag hevesen támadják az ökumenikus mozgalmat, amiben a mai egyház számára a lehető legrosszabbat vélik felfedezni. Mások pedig, mint például a hetedik napot ünneplő adventisták, az igazság és a profetikus küldetést figyelembe véve távolságtartással viszonyulnak a mozgalomhoz, nem szállnak be az ökumenikus bárkába, ám elismerik annak némely pozitív eredményét, például a vallásszabadságot, a kevésbé ellenséges vallásközi kapcsolatokat, és az emberek közötti igazságosabb egyenlőséget.

A.Sz.: Az evangélium hirdetése miként kapcsolódik a vallásszabadság érdekében viselt küzdelemhez?

D.M.: A lelkiismereti szabadság az evangélium lényege. A bűn terhétől megszabadult ember helyes döntéseket hozhat. Célunk megteremteni a keretet az evangélium üzenetének kifejezésére minden nemzet, nyelv és nép között. Ez után a hallgatónak kell választania saját lelkiismerete alapján, majd hitét a választása alapján ki is kell tudja fejeznie. Ugyanakkor támogatást és nevelést is nyújtunk a diszkriminált személyeknek, mint ahogyan az Úr Jézus is tette. Az evangélium a másik ember tiszteletére tanít, valamint azokra a köteleességekre, amelyek ránk, társadalmi lényekre hárulnak.

A.Sz.: Mit kellene a helyi gyülekezetnek tennie a vallásszabadság érdekében?

D.M.: Itt két tényezőt említhetünk. A gyülekezetben belül a szabadság értékeinek hirdetését nevelés által. A gyülekezetben kívül pedig az egyetértés légkörét kell hirdetni. Tanulságos az Üdvözítő példája. Elvegyült az emberek közé, megértette őket és szolgált nekik... Az elsők között kellene védelmeznünk a fizikai, érzelmi vagy vallási visszaélések áldozatainak méltóságát; lakóhelyünk jólétére kellene törekednünk, a hatóságok szemében támponatok, tisztességes, igazságos, keresztény polgárok kellene legyünk.

A.Sz.: Mi az, ami ön szerint aggodalomra ad okot a vallásszabadsággal kapcsolatosan Romániában és a nagyvilágon?

D.M.: Véleményem szerint a legnagyobb kockázatot az jelenti, hogy a vallást a szélsőséges és terrorista magatartással társítják. Egyesek akár megoldásnak is tekinthetik a vallásszabadság korlátozását a terrorizmus eltörlése érdekében. Úgy gondolom, a megoldás inkább a vallási tradicionalizmus és a vakbuzgó magatartás eltávolítása lenne. Hazánkban pedig nagyon kockázatos a nacionalizmus összetévesztése a vallással. Különbséget kell tenni az állam és az egyház között – mindkét entitásnak megvan a maga tekintélyi és befolyási területe. Az oktatás terén pedig én az egyházi és a családon belüli vallásra, és nem az iskolai vallásoktatásra szavazok. ■

Dragoş Muşat a Lelkiismeret és Szabadság Egyesület elnöke, és a Román Unió Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

UNIO
DRAGOŞ
MUŞAT

KÜLÖNBÉSÉGET KELL TENNI AZ ÁLLAM ÉS AZ EGYHÁZ KÖZÖTT – MINDKÉT ENTITÁSNAK MEGVAN A MAGA TEKINTÉLYI ÉS BEFOLYÁSI TERÜLETE.

BÁNÁTI EGYHÁZTERÜLET PAVEL MEMETE

A HIT- ÉS VALLÁSSZABADSÁG, A GONDOLAT- ÉS LELKIISMERET SZABADSÁGA AZ EMBERI SZABADSÁGOK KÖZÖTT A LEGFONTOSABB, HISZEN EZ KÉPEZI AZ ÖSSZES TÖBBI SZABADSÁG ALAPJÁT, EZÉRT HIRDETNI KELL AZT.

Adventszemle: A vallásszabadság terén melyek voltak a legfontosabb problémák az elmúlt évben?

Pavel Memete: Az utóbbi évben Bánát körzetében a vallásszabadság terén nem merültek fel jelentősebb problémák. A megértés, a kölcsönös tisztelet és a biztonság légkörében végezhetjük a tevékenységünket. Ha mégis említenem kell egy nehézséget, akkor talán a rezidens orvosok azon aggodalmáról beszélnék, hogy az európai vizsgájuk általában szombatira van beütemezve. Reméljük, a folyamodványaink megértésre vezetnek és megoldásra találnak.

A.Sz.: Egyesek a más felekezetekkel ápolt jó kapcsolatokat egyfajta ökumenizmusnak tekintik. Mit gondol, mi a különbség a vallásszabadság és az ökumenia között?

P.M.: A vallásközi megértés, a tisztességes, kölcsönös tiszteletre és a polgárok java érdekében végzett együttműködésre alapuló jó kapcsolatok dicséretesek és bátorítóak.

Az ökumenizmus azonban kitartóan törekszik a keresztény világ egységére, túl minden felekezeti akadályon, megalakítva az egységet az alapvető sokféleségben. Az egység érdekében elsimítja a különbségeket. Az önazonosság feladása felé, a kompromisszumok és olyan hitelvek felé halad, amelyek majd senkit sem bántanak meg. A vallásszabadságért vívott küzdelem nem jelent a szó szoros értelmében ökumenizmust, még ha ebben a szakaszban az ökumenikus mozgalomnak is ez a célja. A hit- és vallásszabadság, a gondolat- és lelkiismeret szabadsága az emberi szabadságok között a legfontosabb, hiszen ez képezi az összes többi szabadság alapját, ezért hirdetni kell azt.

A.Sz.: Az evangélium hirdetése miként kapcsolódik a vallásszabadság érdekében viselt küzdelemhez?

P.M.: Az evangélium középpontjában Jézus, az Üdvözítő áll. Ahol az evangéliumot hirdetik,

és ahol elfogadják az üzenetet, az emberek élete megváltozik, jobbakká válnak, békülékenyebbekké, tiszteltudókká, szeretetteljesebbé, és készek lesznek segíteni embertársaikon. S ekképpen megváltozik a társadalom. Jézus Krisztus a vallásszabadság nagy Bajnoka. Amikor az evangéliumot prédikálják, lényegében az emberek elé nem csupán egy Példaképet állítanak, hanem Azt, Aki képes megváltoztatni az emberi természetet. Jézusban az ember szabaddá lesz, hogy helyes döntéseket hozzon, olyanokat, amelyek hatással vannak rá, de embertársaira is.

A.Sz.: Mit kellene a helyi gyülekezetnek tennie a vallásszabadság érdekében?

P.M.: A helyi gyülekezet tagjainak minden nap meg kellene élniük a szabadságukat Jézusban, és ez meg kell, hogy látszódjon az embertársi kapcsolataikban, továbbá sokkal nagyobb érdeklődéssel kellene odafigyeljenek a helyi közösség szükségleteire. Nem szabad elkülönüljenek a társadalomtól, mintha egy másik világban élnének. Itt kellene megmutatkozzon a hitük, az együttérzésük és a reménységük. A vallásszabadság terén kifejtett tevékenységével a gyülekezetnek az kellene legyen a célja, hogy fölébressze a világ lelkiismeretét, és hogy emelje fel a szavát mindazok ellen, akik intoleráns, üldöző magatartást tanúsítanak. Az evangéliumtól felvilágosult keresztényeknek nem kellene a hit terén megszorításokat alkalmazniuk. A gyakorlati kereszténység a lelkiismeret vallása. A hívőknek a szeretet és az emberek közötti megértés üzenete hordozóinak kellene lenniük vallástól függetlenül.

A.Sz.: Mi az, ami ön szerint aggodalomra ad okot a vallásszabadsággal kapcsolatosan Romániában és a nagyvilágban?

P.M.: Ebben a poszt-keresztény társadalomban, amely szemmel láthatóan elvilágiasodik, nagyon sok embernek fenntartása van azokkal szemben, akik komolyan veszik a hitet. A bibliai hitet lassan veszélyesnek tekintik. Ez a változás azt eredményezi, hogy a vallásszabadság védelmében kifejtett tevékenység egyre nehezebbé válik. Másfelől pedig, egy olyan világban, ahol a különféle válságok egyre csak mélyülnek és nem oldódnak meg, az alkalmazkodni nem akarás és az engedetlenség azon „hang” iránt, amely csak a jót akarja, beleértve a vallást is, akár kockázatosabb is válhat, ami megvetéshez, kisémmizéshez, intoleranciához, vagy akár üldözéshez vezethet. És egy másik aggodalomra okot adó jelenség az, hogy egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek a kollektív szabadságokra, természetesen az egyéni szabadság kárára. ■

Pavel Memete a Bánáti Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

 Adventszemle: *A vallásszabadság terén melyek voltak a legfontosabb problémák az elmúlt évben?*

Sergiu Daniel Macovei: Szombaton szervezett országos olimpiászok; szombatra beütemezett egyetemi vizsgák; temetőkertek hiánya, ahová adventista tagoknak is hozzáférésük lehetne.

A.Sz.: *Egyesek a más felekezetekkel ápoljt jó kapcsolatokat egyfajta ökumenizmusnak tekintik. Mit gondol, mi a különbség a vallásszabadság és az ökumenia között?*

S.D.M.: Elsősorban tisztáznunk kell a fogalmakat. A tiszteletrre épülő minőségi kapcsolatok az igazi kereszténység jelét képezik. Gondoljunk csak Jézus magatartására, és arra, ahogyan a Jn 4. fejezetében kapcsolatba lépett a samáriai asszonyal. Az „ökumenizmus” kifejezés meghatározása a következő: „a keresztény egyházak egyetemes egységének helyreállítása a felekezetek függetlenségének tiszteletben tartásával, egyezmények és teológiai párbeszéd által” (DEX). Ezt a mozgalmat az Ökumenikus Egyháztanács irányítja. Az Adventista Egyház az ökumenizmushoz távolságtartó, sőt, a mai vallásos palettán egyedi magatartást tanúsít. A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház nem tagja az Egyházak Világtanácsának, és nem is tervezi, hogy e szervezet tagjává váljon. A más felekezetekkel ápoljt jó kapcsolatok nem jelentik azt, hogy áthágod az elveket, hanem azt, hogy az igazi keresztény alapelvek szerint, Krisztus példáját követve viselkedsz.

A.Sz.: *Az evangélium hirdetése miként kapcsolódik a vallásszabadság érdekében viselt küzdelemhez?*

S.D.M.: A vallásszabadság korlátozása a bűn lényegének egy része; a kényszer, a lelkiismeret elleni fellépés, a kompromisszum mind egyazon szerző – Lucifer – műve. Az evangélium prédikálása a Krisztusban való szabadság hirdetését jelenti, valamint az Ő elvei szerinti életet és elfogadást.

Az evangélium hirdetése érdekében mindent meg kell tennünk a lelkiismereti szabadságért, hogy az emberekhez eljuthasson az evangélium, és annak alapján élhessenek. A vallásszabadságért vívott küzdelem része az evangelizációnak: egy igazi keresztény az evangélium fegyvereivel harcol a szabadságért, így biztosítva a szabadságot a társadalomban.

A.Sz.: *Mit kellene a helyi gyülekezetnek tennie a vallásszabadság érdekében?*

S.D.M.: Amint már mondtam, nincsenek receptek. Az egyház tagjai folyamatosan tudatában kell legyenek annak, hogy az evangélium megélése kommunikációt jelent. A feltétlen szeretet és elfogadás az igazi kereszténység részét képezi.

A helyi gyülekezetek ebben a kérdésben megteremthetik a párbeszéd alkalmait a társadalommal. A legbőlcsebb dolog a vallásszabadsággal kapcsolatosan önmagunk képzése a hitbeli szabadság előjogára vonatkozóan. Ez egy amolyan proaktív formája a védelemnek. A tapasztalatok, az előjogok tudatosulása, küzdelem ezen jogért és e jog tiszteletben tartása segít abban, hogy növekedjünk a hitben.

A.Sz.: *Mi az, ami ön szerint aggodalomra ad okot a vallásszabadsággal kapcsolatosan Romániában és a nagyvilágon?*

S.D.M.: Aggaszt, hogy a társadalom egyre nagyobb hangsúlyt fektet a biztonságra és a jólétre, s ezt a szabadságok kárára teszi. Elsősorban a kisebbségek szenvednek emiatt. Az emberek fel vannak szólítva, hogy válasszanak két jó dolog közül, csak hogy ezzel azt sugallják, hogy a jólétet és a biztonságot veszélyezteti a vallásszabadság. A vallási töltetű terrorcselekményeket nyilván felhasználják olyan emberek, akik nem Krisztushoz viszonyítják magukat, és egyáltalán nem értékelik a Krisztusban való szabadságot. ■

Sergiu Daniel Macovei a Moldvai Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

**MOLDAVAI
EGYHÁZTERÜLET
SERGIU
MACOVEI**

**A MÁ S FELEKEZETEK K E L L
Á P O L T J Ó K A P C S O L A T O K
N E M J E L E N T I K A Z T, H O G Y
Á T H Á G O D A Z E L V E K E T,
H A N E M A Z T, H O G Y A Z
I G A Z I K E R E S Z T É N Y
A L A P E L V E K S Z E R I N T,
K R I S Z T U S P É L D Á J Á T
K Ö V E T V E V I S E L K E D S Z.**

MUNTÉLIAI EGYHÁZTERÜLET GABRIEL IŞVAN

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ VILÁGSZINTEN NEM VESZ RÉSZT AZ EGYHÁZ TANTÉTELBELI AZONOSSÁGÁNAK FELHÍGÍTÁSÁVAL A TANTÉTELBELI ÖKUMENIKUS PÁRBSZÉDBEN A KERESZTÉNY ÖSSZHANG ELÉRÉSE ÉRDEKÉBEN.

Adventszemle: *A vallásszabadság terén melyek voltak a legfontosabb problémák az elmúlt évben?*

Gabriel Işvan: Örvedetes, hogy jelenleg egy eddig még nem tapasztalt kegyelmi időt élünk itt, Romániában. A Munténiai Egyházterületben az utóbbi évben számbelileg lényegesen kevesebb vallásszabadsággal kapcsolatos probléma merült fel, ám teljesen mégsem szűntek meg a nehézségek. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy a felmerülő problémák kilencven százalékban megoldódtak. Marad azonban a temetőkerlek kérdése – olyan értelemben, hogy ha egy adventista személy hal meg, és a család sírhelyének is helyet adó temetőkert közben az ortodox egyházé lett, s ráadásul ilyen esetben a megoldási idő igencsak korlátozott. Ha

számunkra előnyös döntés született, olyankor általában az intézkedést már jó előre, még a beteg vagy idős személy elhalálása előtt elindítottuk. Általánosságban véve a következőképpen oldódnak meg a problémák: párbeszéddel, kitartással, beavatkozással, s ezek akár hosszadalmas folyamatok is lehetnek.

A.Sz.: *Egyesek a más felekezetekkel ápolt jó kapcsolatokat egyfajta ökumenizmusnak tekintik. Mit gondol, mi a különbség a vallásszabadság és az ökumenia között?*

G.I.: Egy bizonyos pontig a vallásszabadság melletti kiállás minden vallásfelekezet érdeke, főleg, ha kisebbségben van. A kis csoportoknak össze kell fogniuk, egymást kölcsönösen támogatniuk kell a tagok jogainak védelme érdekében. Ilyen értelemben a társulás, a párbeszéd vagy a közös kiállás, amelyeket az Adventista Egyház más felekezetekkel közös érdekek és az adventisták jogainak érdekében, de még a társadalomért

végzett szolgálat terén is kialakít, mindig hasznosak és eredményesek. Ma nagyon sok, az ország törvényei által szavatolt szabadságnak örvendünk, amelyek éppen ilyen módszerekkel születtek meg. Az Adventista Egyház világszinten nem vesz részt az egyház tantételbeli azonosságának felhígításával a tantételbeli ökumenikus párbeszédben a keresztény összhang elérése érdekében. Egyházunk hivatalos közleményei erre vonatkozóan megtekinthetők interneten a www.adventistliberty.org és a www.adventistreview.org honlapok „Interfaith engagement and faithfulness to the three angels messages” valamint a „Seventh-Day Adventist and Other Churches” cikkeiben.

A.Sz.: *Az evangélium hirdetése miként kapcsolódik a vallásszabadság érdekében viselt küzdelemhez?*

G.I.: Az evangélium az ember társadalmi, gazdasági, politikai és vallási felszabadulásának önmagától értetődő eseménye. A Krisztusban nyert üdvösség hirdetése újjáéleszti az emberek felfogásában Isten, és egymás előtti egyenlőségüket. És, ha az ember fölkarolja az evangéliumi értékeket, akkor óhatatlanul a vallás- és lelkiismereti szabadság értékeinek hirdetését végzi lélekben és cselekedetben.

A.Sz.: *Mi az, ami ön szerint aggodalomra ad okot a vallásszabadsággal kapcsolatosan Romániában és a nagyvilágon?*

G.I.: Leginkább a szélsőséges megnyilvánulások aggasztanak – a szabadságra és az emberi jogokra vonatkozó hangvétel oda jutott, hogy erkölcstelen jogokat támogat, amelyek romba dönthetik a társadalmat. Ilyenek például az azonos neműek házasságára, és az ilyen párok gyerek-örökbefogadási jogaira stb. vonatkozó kérdések. Ezekre a szélsőségekre általában a hagyományokkal, a nacionalizmussal válaszolnak, ami szintén a tradicionális értékek hangsúlyozását jelenti – ezen szélsőséghez tartozó személyek a hely hagyományos vallását hangoztatják, és azt, hogy mindaz káros, ami nem tartozik az adott helyhez –, s ennek következményeként a kisebbségi hívők jelenlétére úgy tekintenek, mint a nép nemzeti azonosságára néző veszélyre. Az adventizmus és az adventisták, ha egyik vagy másik formában keresik a támaszt, alul maradhatnak e két szélsőséggel vívott küzdelemben, mivel egyik sem előnyös számukra. Azért imádkozom, hogy intézményi szinten úgy az egyház, mint egyénileg a tagok is találják meg a kellő kiegyensúlyozottságot, bölcsen és egyenesen álljanak meg, hogy végezhessék Krisztus küldetését, és, hogy győzhessen az Ő üdvözítő igazsága! ■

Gabriel Işvan a Munténiai Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

Adventszemle: *A vallásszabadság terén melyek voltak a legfontosabb problémák az elmúlt évben?*

Petre-Daniel Niță: Először is hálás vagyok Istennek azért, ahogy vezetett, és hogy az utóbbi években megoltalmazott bennünket hazánkban a lelkiismeretet és vallásszabadságot ért támadásoktól. Mindezek mellett, sajnos még mindig vannak kérdéses esetek, amelyek a testvéreink közül némelyeket érintettek.

A vallásszabadságot kétféle módon lehet támogatni. Az egyik az objektív módszer, amely a vallásszabadság jogi kereteivel, valamint az alkalmazási normákkal kapcsolatos, a másik pedig szubjektív vetületű, vagyis arra vonatkozik, ahogyan az egyén, legyen akár felelős beosztásban, akár nem, fővállalja a törvényes értékeket és támpontokat, és azokat alkalmazza is a mindennapi életben. Ez utóbbi még mindig nehézségeket okoz a lelkiismeret és vallásszabadság terén.

Megemlítek egy konkrét esetet, amikor egy adventista személy közel állt ahhoz, hogy elvesztítse az állását egy egészségügyi intézményben azért, mert lelkiismereti okokból nem jelent meg szombaton a munkahelyén, vagy egy másik esetben egy tanügyi kádernek vontak le a fizetéséből, mert nem ment be szombaton a korábbról elmaradt órák pótlására. Továbbá még mindig megtörténik, hogy diákjainkat nyilvánosan megalázzák lelkiismereti okok miatt.

A.Sz.: *Egyesek a más felekezetekkel ápolt jó kapcsolatokat egyfajta ökumenizmusnak tekintik. Mit gondol, mi a különbség a vallásszabadság és az ökumenia között?*

P.N.D.: Az Isten által belénk helyezett élet lelki dimenziói tesznek bennünket az igazi értékek keresőivé, ugyanakkor közelebb vezetnek embertársainkhoz is, függetlenül bőrszínüktől, vallásuktól vagy nemzetiségüktől. Ilyen értelemben a keresztényeknek jó kapcsolatot kell ápolniuk a körülöttük élőkkel, még a vallási különbségek ellenére is, mivel ez a feladatuk. A Jak 3:18 verse emlékeztet arra, hogy az igazság gyümölcse békességben vetetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak. Krisztus, amikor a földön járt, kapcsolatot ápolt különböző kultúrájú és vallású emberekkel, s élettapasztalatukból és értékeikből fontosnak tartotta azt, ami hozzájárult a társadalmi békesség megvalósulásához.

Az ökumenikus mozgalom keretén belül a különböző hitalapelvek élet elveszik a belső teológiai nézetek és értékkülönbségek. Ami pedig a vallásszabadság hirdetését illeti, az elvek és az értékek, amelyekben az egyén hisz, megerősödnek a lelkiismeretesség révén, és ösztönzőleg hatnak. Az ökumenikus mozgalom valóságai hajlamom

sak eltörölni a különbségeket, valamint készek feláldozni az elveket, miközben a vallásszabadságért vívott küzdelemnek hangsúlyosabbá kellene tennie az értékeket és elveket, és föl kellene emelnie azokat a maguk valós értékére. Az embereknek nem kell hinniük valamiben, vagy nem kell vallásos társulásokat létre hozniuk egyes népi hiedelmek kedvéért, ellenben az igazságtól kell ösztönzést nyerniük és azt kell tiszteletben tartaniuk. A viszonylagos és változó értékek világában az igazság kell érzékennyé tegye a lelkiismeretet, s az őszinte keresztényi életnek ösztönző tényezővé kell válnia. Sajnos az ökumenizmus feláldozza az igazságot konjunkturális, azonnali társadalmi előnyökkel járó kapcsolatokért cserébe.

A.Sz.: *Az evangélium hirdetése miként kapcsolódik a vallásszabadság érdekében viselt küzdelemhez?*

P.N.D.: Az evangélium hirdetéséhez emberek és elvek tartoznak, a vallásszabadság pedig az emberek segítségét szolgálja, hasznosítja és karbantartja az elveket. Az evangélium az igazság, s mint ahogyan Megváltónk mondta, az igazság ismerete teszi szabaddá az embert. Továbbá, a jó hír egy célt is feltételez, vagyis az ember megmentését és egy dicsőséges jövőbe való áthelyezését. Ugyanígy, a vallásszabadság érdekében vívott küzdelem célja is az, hogy elméleti szinten és a tettek terén végül tiszteletben tartsák az egyén lelkiismeretét és az értékeit, kényelmet biztosítsanak neki, valamint egy adott helyzetből való azonnali menekvését, hogy ezzel megérezze annak a napnak az előízét, amikor majd eljön szabadulása és feledésbe merül minden tévelygés.

**OLTÉNIAI
EGYHÁZTERÜLET
PETRE
NIȚA**

KRISZTUS, AMIKOR A FÖLDÖN JÁRT, KAPCSOLATOT ÁPOLT KÜLÖNBŐZŐ KULTÚRÁJÚ ÉS VALLÁSÚ EMBEREKSEL, S ÉLETTAPASZTALATUKBÓL ÉS ÉRTÉKEIKBŐL FONTOSNAK TARTOTTA AZT, AMI HOZZÁJÁRULT A TÁRSADALMI BÉKESSÉG MEGVALÓSULÁSÁHOZ.

A.Sz.: Mit kellene a helyi gyülekezetnek tennie a vallásszabadság érdekében?

P.N.D.: Nagy szükség van arra, hogy az egyház elvégezze missziós küldetését, és ez a szolgálat és a munkavégzés fejlődését feltételezi. Az egyház nem nézheti tétlenül a vallásszabadság terén felmerülő nehézségeket, mivel a lelkiismereti szabadság védelme társulást jelent Istennel, Aki az ember választási szabadságát teremtette és tiszteletben is tartotta azt. Lelki gyakorlatok által a hívők olyan értékeket sajátíthatnak el, amelyek az érzékeny lelkiismeret kialakulásának alapját képezhetik, mivel az ilyen lelkiismeret védelmezi meg az emberi méltóságot. Az egyház a következő tevékenységek által szervezett módon léphet fel a lelkiismereti szabadság védelmében: ösztönző programok, a jogalkotó és döntéshozó szervekkel fenntartott kapcsolatok, szemináriumok, szimpóziumok és koncertek szervezése, melyek által megszólíthatják a közösségi lelkiismeretet.

A.Sz.: Mi az, ami ön szerint aggodalomra ad okot a vallásszabadsággal kapcsolatosan Romániában és a nagyvilágon?

P.N.D.: Leginkább az önzés aggaszt, ami lényegében a vallásszabadság korlátozásának a gyökerét képezi. Továbbá, még mindig vannak olyan állami intézmények Romániában, de nem csak itt, amelyek látszólag behódolnak a többségi vallásnak, s így a kisebb felekezeteket alábecsülik, vagy szektaként, más korból és más tájakra származó betolakodó entitásnak tekintik.

Egy másik tényező, ami aggodalomra ad okot, az egyház hallgatására, vagy azok hallgatására vonatkozik, akik éppen arra hívtak el, hogy védelemzék a vallásszabadságot. Úgy gondolom, az egyháznak állást kell foglalnia, amikor támadás éri a vallásszabadságot. ■

Petre-Daniel Niță az Olténiai Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

**DÉL-ERDÉLYI
EGYHÁZTERÜLET
MIHAIL
MIRON**

**VILÁGSZINTEN
AGGASZTÓ A VAL-
LÁSI ALAPÚ ERŐ-
SZAK ÉS HÁBORÚ.**

Adventszemle: A vallásszabadság terén melyek voltak a legfontosabb problémák az elmúlt évben?

Mihail Miron: A Dél-Erdélyi Egyházterületben a legfontosabb problémák a munkahelyi vallásos diszkriminációval, valamint a még meg nem oldott községi temetőkerlek kérdésével kapcsolatosak. Úgy véljük, hogy a törvény alkalmazásának elmulasztása ezen a téren valós nyugtalanságot keltet a vallásszabadság terén.

A.Sz.: Egyesek a más felekezetekkel ápolt jó kapcsolatokat egyfajta ökumenizmusnak tekintik. Mit gondol, mi a különbség a vallásszabadság és az ökumenia között?

M.M.: A más felekezetekkel ápolt jó kapcsolatok végeredményben normális emberközi kapcsolatokat jelentenek. A Biblia vallása sosem vezethet rossz kapcsolatokhoz. Az ökumenizmus vagy az ökumenikus mozgalmak mindig is léteztek a keresztény egyház nagy szakadása óta, ám ennek a jelenségnek semmi köze nincs a vallásszabadság hirdetéséhez. A lelkiismeret és vallásszabadság érdekében ott kell kiállni, ahol a többségi vallás vagy egy adott állam jogilag akadályozza az állampolgárt abban, hogy gyakorolja lelkiismereti jogait, miközben az ökumenikus mozgalom végcélja a keresztény egyházak és felekezetek egyesítése.

A.Sz.: Mi az, ami ön szerint aggodalomra ad okot a vallásszabadsággal kapcsolatosan Romániában és a nagyvilágon?

M.M.: Világszinten aggasztó a vallási alapú erőszak és háború, ami óhatatlanul oda fog vezetni, hogy nemzetközileg is korlátozni fogják a vallásszabadságot. Romániában pedig nyilvánvaló a másik ember értékei és meggyőződése iránti tolerancia alacsony szintje. A legtöbb esetben a vallásszabadság tiszteletben tartása társadalmi szinten csak szóban él. Még mindig a kisebbségi egyházak, illetve a hatóságok nagy kihívása marad a vallásszabadság – mint elv – beillesztése a közösségi felfogásba. ■

Mihail Miron a Dél-Erdélyi Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

110 ÉVES ADVENT KÖZÖSSÉG VAJDAKAMARÁSON

Az advent üzenet Vajdakamarásra 1906-ban jutott el Magyarvistáról az első magyar könyv- evangélista, Nagy György által. Kessel Frigyes bibliamunkással együtt házról házra járva keresték azokat a családokat, ahol szívesen hallgatták Isten Igéjét. Voltak családok, ahol szívesen fogadták őket, és volt, ahonnan távozniuk kellett. Szorgalmas és kitartó munkájuk nyomán, 1907-ben hét drága lelket keresztelt meg H. F. Schubert testvér. Ezzel a keresztséggel kezdődött a vajdakamarási gyülekezet története.

A kerület prédikátora ekkor Huenegart János testvér volt, aki Budapestről látta el az erdélyi gyülekezeteket.

Kezdetben a testvérek családoknál gyűltek össze, majd 1939-ig a gyülekezet bérelt helyiségekben működött. Ebben az évben Farkas Jánosné testvérnő a gyülekezetnek ajándékozta tágas otthonát, ami sok éven át megfelelő helynek bizonyult. És ahogy gyarapodott a közösség, úgy omlottak le rendre a szobák válaszfalai. Majd karzat is épült. Több sikertelen bővítési próbálkozás után, 1975-ben jóváhagyták az újraépítési és bővítési tervet, amelynek alapján elkészült a jelenlegi épület. Az imaház ünnepélyes felavatására 1979. november 24-én került sor, amelyen az Euró-

Afriakai Divízió képviselőjében Edwin Ludescher elnök testvérünk is jelen volt.

Az évek teltek, és az imaház tatarozásra szorult. A 2007. szeptember 29-én megtartott 100 éves jubileumi ünnepségre készülve, a vajdakamarási közösség tagjai önfeláldozóan munkálkodtak az imaház felújításán. És hasonló áldozatkészséggel újították fel a gyülekezet belsejét 2016 augusztusától decemberig.

A vajdakamarási közösség missziós lelkülete nem csupán a helyi bizonyágtevésben mutatkozott meg, hanem a magyarszováti, magyarvistai, kiskályáni és a környéken élő embertársakért végzett áldozatkész munkában is. Az említett helységekben imaházat építettek, és a mai napig támogatják ezeket a közösségeket az igeszolgálatban. Az énekkar szolgálata nem csak a helyi gyülekezet istentiszteleteire korlátozódott, hanem szolgáltak különböző evangelizációkon, kiszállásokon, koncerteken és börtönmissziós alkalmakon is. Jelenleg, a gyülekezetben két fúvós zenekar, egy énekkar és egy kamara-kvintett működik, a közelmúltban pedig férfikórus és gitárzenekar is szolgált.

Vágyunk, hogy advent reménységünk teljességéig bátran és örömmel tegyünk bizonyágot eljövendő Urunkról!

Szász Károly-Zsolt, a vajdakamarási gyülekezet lelkésze

KAJMÁN-SZIGETEK

A Kajmán szigetcsoport a Karib térségben fekszik Jamaicától 290 kilométerre. Habár Nagy-Britanniához tartozik, viszonylagos függetlenséget élvez, és saját kormányzattal rendelkezik. A Kajmán-szigetek a terület rengeteg turistát odavonzó, gyönyörű víz alatti világáról híresek, ugyanakkor arról is, hogy az adóparadicsomnak köszönhetően a szigeteken bejegyzett cégek száma meghaladja a lakosokét. Az összesen 264 négyzetkilométert kitevő három sziget lakossága hozzávetőlegesen 62000 fő. Az ország fővárosa George Town. A szigetcsoportot Kolumbusz Kristóf fedezte fel 1503-ban, aztán 1670-ben Anglia fennhatósága alá került Jamaicával együtt, s így is maradt 1962-ig, amikor Jamaica kikiáltotta függetlenségét. Hivatalos nyelve az angol, vallási szempontból pedig a lakosok többsége keresztény.

Az advent üzenetét a szigeteken már 1894-ben prédikálta Gilbert McLaughlin, a Grand Cayman szigetről származó hajóskapitány. Ő Hondurasban ismerte meg az adventista tanításokat, s annyira fellelkesítették a hallottak, hogy eldön-

tötte, életét a prédikálásnak szenteli. Egy földterületet is felajánlott az első gyülekezet építésére. Ugyanebben az időben érkezett a szigetekre két könyv- evangélista az Egyesült Államokból, akik az egészségügyi tanácsok és egyszerű kezelési módok mellett könyvek árusításával is foglalkoztak. 1905-ben érkezett meg Jamaicából az első lelkész, Frank Hall, aki 1909-ig 20 lelket keresztelt meg.

Napjainkban a Kajmán-szigetek Egyházterülethez 16 gyülekezet és 5575 adventista tag tartozik. Magával ragadó lelkesedéssel és figyelemre méltó áldozatkészséggel vesznek részt testvéreink a helyiek és a turisták érdekében megtartott evangelizációs kampányokon. A fontosabb missziós központok közé tartozik a Cayman Academy adventista iskola is, amelynek jelenleg 300 diákja van, ami a tíz évvel korábbi számnak a kétszerese. Az ottani hívók a magán egészségügyi intézményekkel, az ADRA tevékenységei révén, és sok más szociális tevékenység által élnek meg naponta a megváltás örömeit.

Adrian Neagu, szerkesztőségi titkár, Viată și Sănătate Kiadó

A KIHÍVÁS FOLYTATÓDIK!

Folytatjuk a Biblia olvasását a 4Móz 2–36; 5Móz 1–26 fejezeteivel. Az olvasottak alapján biztosan sikerül helyesen megoldanotok az alábbi feladatokat:

- Hogyan kellett kártalanítsa a kárvallottat az, aki lopott? (4Móz 5)
 - Mindenki szeme láttára megverték;
 - Bevallotta bűnét, és a lopott érték egy részét visszaadta;
 - Bevallotta bűnét, és a tisztességtelenül szerzett javak értékét teljes mértékben megtérítette, plusz hozzáadta még az érték egyötödét.
- Mi hangzott el, amikor Izrael fiaira áldást mondtak? (4Móz 6)
 - Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet! Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd, és könyörüljön terajtd!
 - Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád, és adjon békességet néked!
 - Az előbbi mindkét kijelentés együtt.
- Kinek a vesszeje virágzott ki a szentsátorban, amikor az Úr azt kérte Mózesztől, hogy minden nemzetségből egy-egy vesszőt vigyen be a szenthelyre? (4Móz 17)
 - A Rubené;
 - Az Ároné;
 - A Júdáé.
- Hány parancsolatot adott Mózes?
 - Tízet;
 - Négyet;
 - Egyet sem.
- Hogyan kell megtartani Isten parancsolatait? (5Móz 26)
 - Teljes szívből és teljes lélekből;
 - Teljes lélekből;
 - Teljes szívből.

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermek-
osztályának aligaz-
gatója

Válaszok: 1-c; 2-c; 3-b; 4-c; 5-a.

TÍZPARANC SOLAT

Az alábbi táblázatban megtalálhatjátok a parancsolatok rövidített változatait. Karikázzátok be színes ceruzával ezeket a meghatározásokat! Melyik parancsolat jelenik meg kétszer is a táblázatban?

t	é	n	e	l	e	g	y	e	n	i	d	e	g	e	n	i	s	t	e	n	e	d	o	k
ü	n	e	c	s	i	n	á	l	j	f	a	r	a	g	o	t	t	k	é	p	e	t	v	m
a	z	ú	r	n	e	v	é	t	h	i	á	b	a	f	e	l	n	e	v	e	d	d	g	y
l	r	u	ő	cs	e	g	j	u	t	h	x	í	ty	j	a	á	t	n	c	z	i	o	p	v
i	m	e	g	e	m	l	é	k	e	z	z	é	l	a	sz	o	m	b	a	t	r	ó	l	h
b	c	t	i	sz	t	e	l	d	a	ty	á	d	a	t	é	s	a	ny	á	d	a	t	r	ő
h	a	n	e	ö	l	j	v	t	y	i	sz	v	h	w	r	t	i	n	e	l	o	p	j	a
v	t	k	b	n	e	p	a	r	á	z	n	á	l	k	o	d	j	b	ö	ü	ó	ú	cs	r
n	e	t	é	gy	h	a	m	i	s	t	a	n	u	b	i	z	o	ny	s	á	g	o	t	y
gy	e	t	é	n	e	k	í	v	á	n	d	a	m	á	s	é	t	u	ú	r	v	g	g	e
é	n	m	e	g	e	m	l	é	k	e	z	z	é	l	a	sz	o	m	b	a	t	r	ó	l

PÜNKÖSD: ÁTKELÉS A JABBOK-FOLYÓN

„Jákok... küzdött az angyallal és legyőzte; sírt és könyörgött néki.” (Hós 12:2,4)

Jákok gyötrelmének története, a tapasztalat, amit azon az emlékezetes éjszakán szerzett, az elérhető győzelem képét tárja elénk. Jákok, a csaló megérkezett a Jabbok-folyóhoz és tudta, hogy jelenlegi állapotában nem nézhet testvére, Ézsau szemébe. Peniélnél magára maradt, „a hajnal feljöveteléig” küzdött, majd Isten megáldotta őt az Izráel névvel, mivel győzött (1Móz 32:24-30).

Sokunk lelki élete jutott már el addig a pontig, ahonnan nem voltunk képesek a folytatásra. Nyomunkban vannak bűneink, nyomaszt a lelkiismeret. Megérkeztünk a Jabbok-folyóhoz. Mi lesz ezután...?

A Jabbokon való át nem kelés kockázata

Nagy Sándor eljutott India határához. Hadserege a Beas folyó előtt megállt. A katonák éhesek és fáradtak voltak, honvágy gyötörte őket és nem akartak tovább menni. Viszafordultak. Babilonnál meghalt Nagy Sándor.

Ugyanez történik sok kereszténnyel. Az Istennel való közösségápolás – az ima és tanulmányozás – elhanyagolása és a tétlen lelki élet miatt csak a Jabbokig jutunk. „A legnagyobb győzelmek, amelyeket Isten országának ügyében érünk el..., Isten kihallgatótermében születnek” (Ellen G. White, *Az evangélium szolgálói*, 259. o.).

Ha a múlt eltörlése érdekében nem vállaljuk az Istennel való szembesülést, fennáll annak a kockázata, hogy nem jutunk át a Jabbok-folyón és nem válunk Izraellé. Kár lenne meghalni „Babilonban”, miközben Kánaánba juthatunk volna!

Pünkösöd eltörlő a múltat

Jákok számára a múlt ellenszegülést jelentett a szüleivel, a testvéreivel, az apósával. A tanítványok között nézeteltérések támadtak, önfelmagasztalási vágy és sok más egyéb bukkant fel. Ma, hogy leplet borítsunk saját lelki hiányosságainkra, másokat kritizálunk. Az újjá nem született ember a múltba kapaszkodik, és azt állítja, hogy nincs amin változtatnia. Így nyilvánul meg Pünkösöd előtt a laodiceai ember öngazultsága. Készen lenni pünkösdre azt jelenti, hogy: „Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak valának...” (ApCsel 1:14).

Pünkösöd a mások múltjával való szakítást és az önammal való valós szembefordulást jelenti. A pünkösöd megszabadulást jelent: Jákok a csalótól, Péter a tagadótól, Tamás a hitelentől, János a hiábavaló dicsőséget keresőtől. Nekem mitől kell megszabadulnom?

Jákok bálványai nem csak Rákhel nyerge alá voltak elrejtve, hanem a szíve mélyére is. Ha nem tért volna ma-

gához, Isten nem vezethette volna tovább. Létfontosságú, hogy az ember szembesüljön az isteni valósággal, és rádöbbenjen, hogy így nem folytathatja tovább. Ezt az állapotot mutatja be a Szentírás Róm 7:14-24 verseiben.

A feljegyzés szerint egy misszionárius érkezett a Beas folyó partjához és a következőket mondta: „Ha nem változik meg valami bennem, nem folytathatom az utat! Otthon így is taníthatok teológiát, de ez a munka igazi lelki életet igényel.” Isten találkozott a misszionáriussal, aki új emberré vált, és kész volt átkelni a folyón, hogy megkeresse India tudatlanságban éhező népét.

Te hol tartasz? Jabbok előtt vagy után? Jabbok, akárcsak Pünkösöd a terméketlen ágak lemetszését jelenti, hogy helyettük új, termő ágak nőhessenek.

Pünkösöd és a rejtett bálványok elhagyása

Pünkösöd a cserfa alatti sírnál kezdődik: „Hányjátok el az idegen isteneket... Átadák azért Jákoknak mind az idegen isteneket..., és elásá azokat Jákok a cserfa alatt, mely Sekhem mellett vala” (1Móz 35:1-4). Minden életnek megvan a saját bálványa. Szenvedélyek, közöny, ridegség, hitetlenség, a pénz szerelme, könnyelmű és romlott beszéd, kétes kapcsolatok, tiltott barátságok stb. Ezeket kell elásni!

Az igazi pünkösöd a hátrahagyott hidak felégetését jelenti. A Britanniába jutott római katonák felgyújtották a hajókat, amelyekkel érkeztek, hogy ne legyen visszaút. Kísértéseinket azok a bűn világa felé vezető hidak okozzák, amelyeket titokban megtartottunk. „Sátán semmitől sem fél jobban, mint attól, hogy Isten népe félretesz minden akadályt annak érdekében, hogy az Úr kiárasztassa lágymeleg és megtéretlen egyházára Szentlelkét” (Ellen G. White, *RH*, 1887).

Jákok megsebesült a küzdelemben, de győzött. Javaslom, hogy sajátítsuk el Stanley Jones imáját: „Uram, ha sebeket kell kapnom, azt kérem Tőled, hogy azok tiszta sebek legyenek” – és ne a bűn sebei.

„Segítsen bennünket Isten, hogy a világosság közvetítői maradjunk, hogy Jézusra, vezetőnkre szegzett tekintettel dolgozzunk, s türelemmel és állhatatosan haladjunk előre a győzelem felé” (Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 6. köt., 22. o.). ■

**AZ ELNÖK
OLDALA
SZÁSZ
ERNO**

Szász Ernő, a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke

Gyermekek napja

2017.
május
22.

- 9–20 ÓRA
- 20% KEDVEZMÉNY

evs
editura viață și sănătate

53985

Különleges nyitvatartás május 22-én
a kiadói raktáraknál és a Sola Scriptura
könyvesboltokban: 9–20

Központi raktár (Pantelimon):
021-3230020
comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro

Kolozsvár: 0264-599413, 0745-513229
gyongyi_pasztor@yahoo.com
Marosvásárhely: 0265-249828, 0740-101040
ana_catinean@yahoo.com